

PREVENT DETECT RESPOND

ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค

LAW CENTER : DEPARTMENT OF DISEASE CONTROL

พระราชบัญญัติ โรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข
ถนนติวานนท์ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๕๕๐ ๓๓๑๘ โทรสาร ๐ ๒๕๕๐ ๓๓๒๒

กระบวนการผลิตหนังสือเล่มนี้ช่วยลดโลกร้อน
ด้วยการชดเชยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ๑๐๐%

กรมควบคุมโรค
Department of Disease Control

ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค

LAW CENTER : DEPARTMENT OF DISEASE CONTROL

PREVENT DETECT RESPOND

พระราชบัญญัติ
โรคติดต่อ
พ.ศ. ๒๕๕๘

กรมควบคุมโรค
Department of Disease Control

ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค

LAW CENTER : DEPARTMENT OF DISEASE CONTROL

พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

ที่ปรึกษา :

นายแพทย์เจษฎา	โชคดำรงสุข	อธิบดีกรมควบคุมโรค
นายแพทย์ภาณุมาศ	ญาณเวทย์สกุล	รองอธิบดีกรมควบคุมโรค
นายแพทย์อัษฎางค์	รวยอาจิณ	รองอธิบดีกรมควบคุมโรค
นายแพทย์สุเทพ	เพชรมาภ	รองอธิบดีกรมควบคุมโรค
นายแพทย์ธนรักษ์	ผลิพัฒน์	รองอธิบดีกรมควบคุมโรค

คณะดำเนินการ :

นางสาวอังคณา	บริสุทธิ์	ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย
นางสาวสุทธินีย์	มโนสมุทร	นิติกรปฏิบัติการ
นายประจักษ์	ศรีประจันต์	นิติกรปฏิบัติการ
นายกฤษฎาบัณ	ปานไต้	นิติกร
นางสาวณัฐนรี	สถิตไพบูลย์	นิติกร
นางสาวจินตนา	บุตรชน	นิติกร
นายพิเชษฐ์	ถิ่นทับไทย	นิติกร
นายทักษ์ดนัย	ใจยาว	นิติกร
นางสาวเกศราภรณ์	เวระนะ	นิติกร

ISBN : 978-616-11-3448-8

พิมพ์ครั้งที่ ๕ : กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

จำนวน ๕,๐๐๐ เล่ม

จัดทำโดย ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

โทร ๐-๒๕๕๐-๓๓๑๘ e-mail : LAWCENTER_DDC@hotmail.com

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย [๖๐๑๐-๑๐๑]

โทร ๐-๒๒๑๘-๓๕๕๐ โทรสาร ๐-๒๒๑๘-๓๕๕๑

คำนำ

โดยที่พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๘๖ ก เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งจะมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค ในฐานะหน่วยงานที่มีภารกิจในการดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมควบคุมโรค จึงได้ดำเนินการจัดพิมพ์พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ขึ้น เพื่อเป็นการเผยแพร่ข้อมูลกฎหมายให้แก่ประชาชนทั่วไป และใช้ประกอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายต่อไป

ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค
กรกฎาคม ๒๕๖๐

สารบัญ

	หน้า
พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘	๑
หมวด ๑ บททั่วไป	๕
หมวด ๒ คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ	๗
หมวด ๓ คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด	๑๒
หมวด ๔ คณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร	๑๕
หมวด ๕ การเฝ้าระวังโรคติดต่อ	๑๘
หมวด ๖ การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ	๑๙
หมวด ๗ เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ	๒๖
หมวด ๘ ค่าทดแทน	๒๗
หมวด ๙ บทกำหนดโทษ	๒๗
บทเฉพาะกาล	๒๙
ประกาศกระทรวง	๓๑
ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ชื่อและอาการสำคัญของโรคติดต่ออันตราย พ.ศ. ๒๕๕๙	๓๓
ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ชื่อและอาการสำคัญของโรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง พ.ศ. ๒๕๕๙	๓๗
ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙	๕๑
ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘	๕๕
ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐	๕๙

	หน้า
ระเบียบกระทรวง	๖๓
ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มา ซึ่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙	๖๕
ประกาศคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ	๖๙
ประกาศคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ของกรรมการโรคติดต่อจังหวัดและกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๙	๗๑
ประกาศคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดตั้ง หน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๙	๗๕
ประกาศกรมควบคุมโรค	๗๙
ประกาศกรมควบคุมโรค เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรมสำหรับผู้ที่จะได้รับ การแต่งตั้งให้เป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๖๐	๘๑
ตารางแสดงบทกำหนดโทษ	๘๕
โครงสร้างและกลไกการดำเนินงาน	๘๗
องค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ/คณะทำงานตามกฎหมาย	๙๑
ตารางเปรียบเทียบสาระสำคัญของพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ และพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘	๑๐๓
กว่าจะมาเป็นพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘	๑๐๙

พระราชบัญญัติ

โรคติดต่อ

พ.ศ. ๒๕๕๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

เป็นปีที่ ๗๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“โรคติดต่อ” หมายความว่า โรคที่เกิดจากเชื้อโรคหรือพิษของเชื้อโรค ซึ่งสามารถแพร่โดยตรงหรือทางอ้อมมาสู่คน

“โรคติดต่ออันตราย” หมายความว่า โรคติดต่อที่มีความรุนแรงสูงและสามารถแพร่ไปสู่ผู้อื่นได้อย่างรวดเร็ว

“โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง” หมายความว่า โรคติดต่อที่ต้องมีการติดตามตรวจสอบ หรือจัดเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่อง

“โรคระบาด” หมายความว่า โรคติดต่อหรือโรคที่ยังไม่ทราบสาเหตุของการเกิดโรคแน่ชัด ซึ่งอาจแพร่ไปสู่ผู้อื่นได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง หรือมีภาวะของการเกิดโรคมกษิตปกติกว่าที่เคยเป็นมา

“พาหะ” หมายความว่า คนหรือสัตว์ซึ่งไม่มีอาการของโรคติดต่อปรากฏ แต่ร่างกายมีเชื้อโรคนั้น ซึ่งอาจติดต่อถึงผู้อื่นได้

“ผู้สัมผัสโรค” หมายความว่า คนซึ่งได้เข้าใกล้ชิดคน สัตว์ หรือสิ่งของติดโรค จนเชื้อโรคนั้นอาจติดต่อถึงผู้นั้นได้

“ระยะติดต่อของโรค” หมายความว่า ระยะเวลาที่เชื้อโรคสามารถแพร่จากคนหรือสัตว์ที่มีเชื้อโรคไปยังผู้อื่นได้โดยตรงหรือทางอ้อม

“แยกกัก” หมายความว่า การแยกผู้สัมผัสโรคหรือพาหะไว้ต่างหากจากผู้อื่นในที่เอกเทศ เพื่อป้องกันมิให้เชื้อโรคแพร่โดยตรงหรือทางอ้อมไปยังผู้ซึ่งอาจได้รับเชื้อโรคนั้น ๆ ได้ จนกว่าจะพ้นระยะติดต่อของโรค

“กักกัน” หมายความว่า การควบคุมผู้สัมผัสโรคหรือพาหะให้อยู่ในที่เอกเทศ เพื่อป้องกันมิให้เชื้อโรคแพร่โดยตรงหรือทางอ้อมไปยังผู้ซึ่งอาจได้รับ

เชื่อโรคนั้น ๆ ได้ จนกว่าจะพ้นระยะฟักตัวของโรคหรือจนกว่าจะพ้นความเป็นพาหะ

“คุมไว้สังเกต” หมายความว่า การควบคุมดูแลผู้สัมผัสโรคหรือพาหะ โดยไม่กักกัน และอาจจะอนุญาตให้ผ่านไปในที่ใด ๆ ก็ได้ โดยมีเงื่อนไขว่าเมื่อไปถึงห้องที่ใดที่กำหนดไว้ ผู้นั้นต้องแสดงตัวต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำห้องที่นั้นเพื่อรับการตรวจในทางแพทย์ เพื่อป้องกันมิให้เชื้อโรคแพร่โดยตรงหรือทางอ้อมไปยังผู้ซึ่งอาจได้รับเชื่อโรคนั้น ๆ ได้

“ระยะฟักตัวของโรค” หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่เชื้อโรคเข้าสู่ร่างกาย จนถึงเวลาที่ผู้ติดโรคแสดงอาการป่วยของโรคนั้น

“เขตติดโรค” หมายความว่า ห้องที่หรือเมืองท่าใดนอกราชอาณาจักรที่มีโรคติดต่ออันตราย หรือโรคระบาดเกิดขึ้น

“การสอบสวนโรค” หมายความว่า กระบวนการเพื่อหาสาเหตุ แหล่งที่เกิด และแหล่งแพร่ของโรคเพื่อประโยชน์ในการควบคุมโรค

“การเฝ้าระวัง” หมายความว่า การสังเกต การเก็บรวบรวม และการวิเคราะห์ข้อมูล ตลอดจนการรายงาน และการติดตามผลของการแพร่ของโรคอย่างต่อเนื่อง ด้วยกระบวนการที่เป็นระบบ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมโรค

“พาหะ” หมายความว่า ยานพาหะ สัตว์ หรือวัตถุ ซึ่งใช้ในการขนส่งคน สัตว์ หรือสิ่งของ โดยทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศ

“เจ้าของพาหะ” หมายความว่า รวมถึง ตัวแทนเจ้าของ ผู้เช่า ตัวแทนผู้เช่า หรือผู้ครอบครองพาหะนั้น

“ผู้ควบคุมพาหะ” หมายความว่า ผู้รับผิดชอบในการควบคุมพาหะ

“ผู้เดินทาง” หมายความว่า คนซึ่งเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร และให้หมายความรวมถึง ผู้ควบคุมพาหะและคนประจำพาหะ

“การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค” หมายความว่า การกระทำทางการแพทย์ ต่อคน หรือสัตว์ โดยวิธีการใด ๆ เพื่อให้คนหรือสัตว์เกิดความต้านทานโรค

“ที่เอกเทศ” หมายความว่า ที่ใด ๆ ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ กำหนดให้เป็นสำหรับแยกกัก หรือกักกันคนหรือสัตว์ที่เป็นหรือมีเหตุสงสัยว่าเป็น โรคติดต่อใด ๆ เพื่อป้องกันมิให้โรคนั้นแพร่โดยตรงหรือทางอ้อมไปยังผู้ซึ่งอาจ ได้รับเชื้อโรคนั้น ๆ ได้

“สุขาภิบาล” หมายความว่า การควบคุม ป้องกัน หรือรักษาสภาพ สิ่งแวดล้อมและปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหรือการแพร่ของโรคติดต่อ

“ช่องทางเข้าออก” หมายความว่า ช่องทางหรือสถานที่ใด ๆ ที่ใช้สำหรับ ผ่านเข้าออกระหว่างประเทศของผู้เดินทาง พาหนะ และสิ่งของต่าง ๆ ทั้งนี้ ให้หมายความรวมถึงพื้นที่หรือบริเวณที่จัดไว้เพื่อให้บริการดังกล่าว

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ

“คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อประจำจังหวัด

“คณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร” หมายความว่า คณะกรรมการ ป้องกันและควบคุมโรคติดต่อประจำกรุงเทพมหานคร

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐ

“เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมควบคุมโรค

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ ออกกฎกระทรวงกำหนดกิจการอื่น ตลอดจนออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและอาการสำคัญของโรคติดต่ออันตรายและโรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง

(๒) ช่องทางเข้าออกแห่งใดในราชอาณาจักรให้เป็นด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ และยกเลิกด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

(๓) การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค

มาตรา ๗ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) หลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งในกรณีที่มีโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดเกิดขึ้น

(๒) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการหรือออกคำสั่ง และการสอบสวนโรค

(๓) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการกำหนดค่าใช้จ่ายสำหรับ
เจ้าของพาหนะ หรือผู้ควบคุมพาหนะ

(๔) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ผู้เดินทางต้องเป็นผู้รับผิดชอบ
ค่าใช้จ่าย

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่ออันตราย
หรือโรคระบาดที่อาจจะเข้ามาภายในราชอาณาจักร ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของ
คณะกรรมการด้านวิชาการมีอำนาจประกาศให้ท้องที่หรือเมืองท่าไดโนนกราชอาณาจักร
เป็นเขตติดโรค และยกเลิกประกาศเมื่อสภาวะการณ์ของโรคนั้นสงบลงหรือกรณี
มีเหตุอันสมควร

มาตรา ๙ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด ให้อธิบดี
โดยคำแนะนำของคณะกรรมการด้านวิชาการมีอำนาจประกาศชื่อ อากาศสำคัญ
และสถานที่ที่มีโรคระบาด และแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๓๔
ทราบ รวมทั้งประกาศยกเลิกเมื่อสภาวะการณ์ของโรคนั้นสงบลงหรือกรณีมีเหตุ
อันสมควร

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ข้อมูลจากการเฝ้าระวัง การสอบสวนโรค หรือ
การแจ้งหรือรายงานตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมีการพาดพิงถึงตัวบุคคลทั้งที่ระบุตัวได้
หรือไม่สามารถระบุตัวได้ จะต้องเก็บเป็นความลับและประมวลผลโดยไม่เปิดเผยชื่อ
ทั้งนี้ การประมวลผลดังกล่าวจะต้องเหมาะสมและตรงกับวัตถุประสงค์ใน
การป้องกันและควบคุมโรค

เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่ออาจเปิดเผยข้อมูลตามวรรคหนึ่งบางส่วนที่
เกี่ยวกับการรักษา การป้องกัน การควบคุมโรคติดต่ออันตราย หรือการเกิดโรคระบาด
ซึ่งมีผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน โดยได้รับคำยินยอมจากเจ้าของข้อมูล
หรือตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หมวด ๒

คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ

มาตรา ๑๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ” ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ

(๒) ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ อธิบดีกรมปศุสัตว์ อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมอนามัย อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการ

(๓) กรรมการซึ่งมาจากผู้แทนแพทยสภา ผู้แทนสภาการพยาบาล ผู้แทนสภาเทคนิคการแพทย์ และผู้แทนสมาคมโรงพยาบาลเอกชน จำนวนแห่งละหนึ่งคน

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านการสาธารณสุข การควบคุมโรค และด้านอื่นที่เป็นประโยชน์ในการป้องกันควบคุมโรคติดต่อ จำนวนสี่คน โดยในจำนวนนี้ ต้องแต่งตั้งจากองค์กรพัฒนาเอกชนซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่มีใช้เป็นการแสวงหาผลกำไร และดำเนินกิจกรรมด้านการสาธารณสุข อย่างน้อยหนึ่งคน

ให้อธิบดีกรมควบคุมโรคเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้อำนวยการสำนักโรคติดต่อทั่วไปเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการคนที่หนึ่ง และผู้อำนวยการสำนักระบาดวิทยาเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการคนที่สอง

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๒ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านเดียวกันแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน รัฐมนตรีจะไม่ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้ และในการนี้ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

มาตรา ๑๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก เพราะมีพฤติกรรมเสื่อมเสีย บกพร่องหรือไม่สุจริต ต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๔ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย วางระบบ และแนวทางปฏิบัติในการเฟ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อเพื่อให้หน่วยงานของรัฐ คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด

และคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อหรือโรคระบาด และเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ

(๓) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ และแนวทางปฏิบัติ เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ให้คำปรึกษา แนะนำ และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชน เกี่ยวกับการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ

(๕) ติดตาม ประเมินผล และตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด และคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อหรือโรคระบาดที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบตาม (๒)

(๖) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าชดเชย ค่าทดแทน ค่าตอบแทน หรือค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นในการดำเนินการเฝ้าระวัง การสอบสวนโรค การป้องกัน หรือการควบคุมโรคติดต่อ

(๗) แต่งตั้งคณะกรรมการด้านวิชาการหรือคณะอนุกรรมการ เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๕ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ จึงเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๖ ให้มีคณะกรรมการด้านวิชาการคณะหนึ่ง ประกอบด้วยประธานกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๑ (๔) และให้มีกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ด้านโรคติดต่ออีกจำนวนไม่เกินเจ็ดคน

คณะกรรมการด้านวิชาการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการประกาศเขตติดโรค

(๒) ให้คำแนะนำแก่อธิบดีในการประกาศโรคระบาด

(๓) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีหรืออธิบดีในการประกาศยกเลิกเมื่อสถานการณ์ของโรคตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี สงบลงหรือกรณีมีเหตุอันสมควร

(๔) ปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ให้นำความในมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่กรณีวาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการด้านวิชาการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๗ ให้นำความในมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการด้านวิชาการและคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้คณะกรรมการ คณะกรรมการด้านวิชาการ และคณะอนุกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือ เรียกให้บุคคลใด ๆ มาให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น หรือให้จัดส่งข้อมูล หรือเอกสารใด ๆ ที่จำเป็นหรือข้อคิดเห็นมาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๑๙ ให้กรมควบคุมโรคเป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ คณะกรรมการด้านวิชาการ และคณะอนุกรรมการ รับผิดชอบงานธุรการ โดยให้มี อำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นหน่วยงานกลางในการดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาเสนอ นโยบาย และวางระบบในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ

(๒) จัดทำระบบในการเฝ้าระวังโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง และโรคระบาดเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ

(๓) จัดทำแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อหรือ โรคระบาดเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ

(๔) เป็นศูนย์ข้อมูลกลางในการประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่ข้อมูลและ ข่าวสารเกี่ยวกับการเฝ้าระวัง การป้องกัน และการควบคุมสภาวะการณ์ของโรคติดต่อ และโรคระบาด

(๕) เป็นหน่วยงานประสานงานในการติดตาม ประเมินผล และตรวจสอบ การดำเนินการของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด และคณะกรรมการโรคติดต่อ กรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อหรือโรคระบาดที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบเพื่อเสนอต่อ คณะกรรมการ

(๖) ปฏิบัติการ ประสานการปฏิบัติ ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือ หน่วยงานของรัฐและเอกชนให้เกิดการปฏิบัติการตามนโยบายและแผนการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ

(๗) ส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานทางด้านวิชาการ เวชภัณฑ์และวัสดุอุปกรณ์ในการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุม หรือวินิจฉัย เกี่ยวกับโรคติดต่อ

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการ คณะกรรมการด้านวิชาการ หรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย

หมวด ๓

คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด

มาตรา ๒๐ ให้มีคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ

(๒) ปลัดจังหวัด ประชาสัมพันธ์จังหวัด ปศุสัตว์จังหวัด หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่รับผิดชอบในเขตจังหวัด และนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด เป็นกรรมการ

(๓) นายกเทศมนตรี จำนวนหนึ่งคน และนายกองค้การบริหารส่วนตำบล จำนวนหนึ่งคนซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

(๔) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์หรือผู้อำนวยการโรงพยาบาลทั่วไป จำนวนหนึ่งคน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน จำนวนสองคน และสาธารณสุขอำเภอ จำนวนสองคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

(๕) ผู้ดำเนินการสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล จำนวนหนึ่งคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

ในกรณีที่จังหวัดใดมีโรงพยาบาลในสังกัดหน่วยงานของรัฐอื่นนอกจาก (๔) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดหน่วยงานของรัฐนั้น จำนวนไม่เกินสามคน เป็นกรรมการด้วย

ในกรณีที่มีจังหวัดใดมีด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อซึ่งประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ จำนวนแห่งละหนึ่งคน และแต่งตั้งผู้รับผิดชอบช่องทางเข้าออกประจำด่านจำนวนแห่งละหนึ่งคน เป็นกรรมการด้วย

ให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ที่ดำเนินงานด้านการป้องกันควบคุมโรค จำนวนไม่เกินสองคน เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๒๑ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ของกรรมการตามมาตรา ๒๐ (๓) (๔) และ (๕) และกรรมการตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศ กำหนด

มาตรา ๒๒ ให้คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการตามนโยบาย ระบบ และแนวทางปฏิบัติในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ ที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) จัดทำแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดในเขตพื้นที่จังหวัด

(๓) รายงานสถานการณ์โรคติดต่อหรือโรคที่ยังไม่ทราบสาเหตุที่อาจเป็นโรคระบาดซึ่งเกิดขึ้นในเขตพื้นที่จังหวัดต่ออธิบดี

(๔) สนับสนุน ส่งเสริม ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในจังหวัด แล้วรายงานต่อคณะกรรมการ

(๕) แต่งตั้งคณะกรรมการประจำช่องทางเข้าออกตามมาตรา ๒๓ ในกรณีที่มีจังหวัดนั้นมีด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

(๖) เรียกให้บุคคลใด ๆ มาให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น หรือให้จัดส่งข้อมูลหรือเอกสารใด ๆ ที่จำเป็นหรือข้อคิดเห็นมาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณา

(๗) ดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวกับการควบคุมโรคติดต่อตามที่คณะกรรมการหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย หรือตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๓ คณะทำงานประจำช่องทางเข้าออก ประกอบด้วย

(๑) เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบช่องทางเข้าออกนั้น เป็นประธานคณะทำงาน

(๒) ผู้แทนกรมปศุสัตว์ ผู้แทนกรมวิชาการเกษตร ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา และผู้แทนสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในช่องทางเข้าออกนั้น เป็นคณะทำงาน

(๓) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดหน่วยงานของรัฐที่ดูแลรับผิดชอบช่องทางเข้าออกนั้น เป็นคณะทำงาน

(๔) เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อซึ่งประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ จำนวนหนึ่งคน เป็นคณะทำงานและเลขานุการ

ในกรณีที่ช่องทางเข้าออกใดมีผู้แทนจากหน่วยงานของรัฐปฏิบัติหน้าที่ในช่องทางเข้าออกน้อยกว่าหน่วยงานตามที่กำหนดไว้ใน (๒) ในกรณีนี้ ให้คณะทำงานประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่ช่องทางเข้าออกใดมีผู้แทนจากหน่วยงานของรัฐปฏิบัติหน้าที่ในช่องทางเข้าออกมากกว่าหน่วยงานตามที่กำหนดไว้ใน (๒) ให้คณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดเพิ่มเติมจากจำนวนที่มีอยู่เดิม

มาตรา ๒๔ ให้คณะกรรมการประจำช่องทางเข้าออกมีอำนาจหน้าที่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศและแผนเตรียมพร้อมรับสถานการณ์ฉุกเฉินด้านสาธารณสุข

(๒) ประสาน สนับสนุน และติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนใน (๑)

(๓) จัดทำแผนการติดต่อสื่อสารกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

(๔) ดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวกับการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดมอบหมาย

มาตรา ๒๕ ให้นำความในมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดและคณะกรรมการประจำช่องทางเข้าออกโดยอนุโลม

หมวด ๔

คณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๒๖ ให้มีคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ

(๒) ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกรมควบคุมโรค ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์ ผู้แทนกรมปศุสัตว์ ผู้แทนกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ผู้อำนวยการสำนักการแพทย์กรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร และผู้อำนวยการโรงพยาบาลสังกัดสภากาชาดไทยในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการ

(๓) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวนหนึ่งคน
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข จำนวน
หนึ่งคน และผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน
หนึ่งคน ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

(๔) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดหน่วยงานของรัฐนอกจาก (๓)
ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้ง จำนวนไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ

(๕) ผู้ดำเนินการสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลในเขต
กรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้ง จำนวนหนึ่งคน
เป็นกรรมการ

(๖) เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อซึ่งประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่าง
ประเทศในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนแห่งละหนึ่งคน และแต่งตั้งผู้รับผิดชอบ
ช่องทางเข้าออกประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศนั้น ๆ จำนวนแห่งละ
หนึ่งคน เป็นกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการสำนักอนามัยกรุงเทพมหานครเป็นกรรมการและเลขานุการ
และให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดสำนักอนามัย
กรุงเทพมหานครที่ดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกอง จำนวนไม่เกิน
สองคน เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๒๗ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง
ของกรรมการตามมาตรา ๒๖ (๓) (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๘ ให้คณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครมีอำนาจหน้าที่
ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการตามนโยบาย ระบบ และแนวทางปฏิบัติในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ ที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) จัดทำแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

(๓) รายงานสถานการณ์โรคติดต่อหรือโรคที่ยังไม่ทราบสาเหตุที่อาจเป็น โรคระบาดซึ่งเกิดขึ้นในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครต่ออธิบดี

(๔) สนับสนุน ส่งเสริม ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติของหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องภายในกรุงเทพมหานคร แล้วรายงานต่อคณะกรรมการ

(๕) แต่งตั้งคณะทำงานประจำช่องทางเข้าออกตามมาตรา ๒๓

(๖) เรียกให้บุคคลใด ๆ มาให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น หรือให้ จัดส่งข้อมูลหรือเอกสารใด ๆ ที่จำเป็นหรือข้อคิดเห็นมาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณา

(๗) ดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวกับการควบคุมโรคติดต่อตามที่คณะกรรมการ หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมอบหมาย หรือตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๙ ให้นำความในมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับแก่การประชุมของ คณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครและคณะทำงานประจำช่องทางเข้าออก โดยอนุโลม

มาตรา ๓๐ ให้นำความในมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ มาใช้บังคับแก่ องค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะทำงานประจำช่องทางเข้าออกที่คณะกรรมการ โรคติดต่อกรุงเทพมหานครแต่งตั้งโดยอนุโลม

หมวด ๕ การเฝ้าระวังโรคติดต่อ

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่มีโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดเกิดขึ้น ให้บุคคลดังต่อไปนี้แจ้งต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ

(๑) เจ้าบ้านหรือผู้ควบคุมดูแลบ้าน หรือแพทย์ผู้ทำการรักษาพยาบาล ในกรณีที่พบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้นในบ้าน

(๒) ผู้รับผิดชอบในสถานพยาบาล ในกรณีที่พบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้นในสถานพยาบาล

(๓) ผู้ทำการชันสูตรหรือผู้รับผิดชอบในสถานที่ที่ได้มีการชันสูตร ในกรณีที่ได้มีการชันสูตรทางการแพทย์หรือทางการสัตวแพทย์ตรวจพบว่าอาจมีเชื้ออันเป็นเหตุของโรคติดต่อดังกล่าว

(๔) เจ้าของ หรือผู้ควบคุมสถานประกอบการหรือสถานที่อื่นใด ในกรณีที่พบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้นในสถานที่นั้น

หลักเกณฑ์ และวิธีการแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๒ เมื่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อได้รับแจ้งตามมาตรา ๓๑ ว่ามีเหตุสงสัย มีข้อมูล หรือหลักฐานว่ามีโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาด ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อแจ้งคณะกรรมการโรคติดต่อ จังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี และรายงาน ข้อมูลนั้นให้กรมควบคุมโรคทราบโดยเร็ว

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดเกิดขึ้นในต่างประเทศ ให้กรมควบคุมโรคประสานงานไปยังองค์การอนามัยโลกเพื่อขอข้อมูลเกี่ยวกับโรคดังกล่าว

หมวด ๖

การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ

มาตรา ๓๔ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ เมื่อเกิดโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดหรือมีเหตุสงสัยว่าได้เกิดโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดในเขตพื้นที่ใด ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่นั้นมีอำนาจที่จะดำเนินการเองหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ใดดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด หรือผู้ที่เป็นผู้สัมผัสโรคหรือเป็นพาหะ มารับการตรวจหรือรักษา หรือรับการชันสูตรทางการแพทย์ และเพื่อความปลอดภัยอาจดำเนินการโดยการแยกกักกัน หรือคุมไว้สังเกต ณ สถานที่ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนดจนกว่าจะได้รับการตรวจและการชันสูตรทางการแพทย์ว่าพ้นระยะติดต่อของโรคหรือสิ้นสุดเหตุอันควรสงสัย ทั้งนี้ หากเป็นสัตว์ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสัตว์เป็นผู้นำสัตว์มารับการตรวจหรือรักษา หรือรับการชันสูตรทางการแพทย์

(๒) ให้ผู้ที่มีความเสี่ยงที่จะติดโรคได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคตามวัน เวลา และสถานที่ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกำหนด เพื่อมิให้โรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดแพร่ออกไป ทั้งนี้ หากเป็นสัตว์ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสัตว์เป็นผู้นำสัตว์มารับการป้องกันโรค

(๓) ให้นำศพหรือซากสัตว์ซึ่งตายหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าตายด้วยโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดไปรับการตรวจ หรือจัดการทางการแพทย์ หรือจัดการด้วยประการอื่นใด เพื่อป้องกันการแพร่ของโรค

(๔) ให้เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้พักอาศัยในบ้าน โรงเรือน สถานที่ หรือพาหนะที่มีโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดเกิดขึ้น กำจัดความติดโรค หรือทำลายสิ่งใด ๆ ที่มีเชื้อโรคติดต่อหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคติดต่อ หรือแก้ไขปรับปรุงการสุขาภิบาลให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อการควบคุมและป้องกันการแพร่ของโรค ทั้งนี้ ผู้ที่ได้รับคำสั่งต้องดำเนินการตามคำสั่งดังกล่าวจนกว่า เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อจะมีคำสั่งยกเลิก

(๕) ให้เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้พักอาศัยในบ้าน โรงเรือน สถานที่ หรือพาหนะที่มีโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดเกิดขึ้น ดำเนินการเพื่อการป้องกันการแพร่ของโรคด้วยการกำจัดสัตว์ แมลง หรือตัวอ่อนของแมลงที่เป็นสาเหตุของการเกิดโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด

(๖) ห้ามผู้ใดกระทำการหรือดำเนินการใด ๆ ซึ่งอาจก่อให้เกิดสภาวะที่ไม่ถูกสุขลักษณะ ซึ่งอาจเป็นเหตุให้โรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดแพร่ออกไป

(๗) ห้ามผู้ใดเข้าไปหรือออกจากที่เอกเทศ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจาก เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ

(๘) เข้าไปในบ้าน โรงเรือน สถานที่ หรือพาหนะที่มีหรือสงสัยว่ามีโรคติดต่ออันตราย หรือโรคระบาดเกิดขึ้นเพื่อเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมมิให้มีการแพร่ของโรค

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อต้องทำการสอบสวนโรค และหากพบว่าโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดเกิดขึ้นในเขตพื้นที่ใด ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อแจ้งต่อคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี และรายงานข้อมูลนั้น ให้กรมควบคุมโรคทราบโดยเร็ว

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการหรือออกคำสั่งตามวรรคหนึ่ง และการสอบสวนโรคตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วนเพื่อเป็นการป้องกันการแพร่ของโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร มีอำนาจในพื้นที่ความรับผิดชอบของตน ดังต่อไปนี้

(๑) สั่งปิดตลาด สถานที่ประกอบหรือจำหน่ายอาหาร สถานที่ผลิตหรือจำหน่ายเครื่องดื่ม โรงงาน สถานที่ชุมนุมชน โรงมหรสพ สถานศึกษา หรือสถานที่อื่นใดไว้เป็นการชั่วคราว

(๒) สั่งให้ผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดหยุดการประกอบอาชีพเป็นการชั่วคราว

(๓) สั่งห้ามผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดเข้าไปในสถานที่ชุมนุมชน โรงมหรสพ สถานศึกษา หรือสถานที่อื่นใด เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ

มาตรา ๓๖ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี จัดตั้งหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อขึ้นในทุกอำเภอหรือทุกเขตอย่างน้อยหนึ่งหน่วย เพื่อทำหน้าที่ในการเฝ้าระวัง สอบสวนโรค ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด ทั้งนี้ หลักเกณฑ์การจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วย
เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อหนึ่งคน เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์และการสาธารณสุข
สองคน และอาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือหน่วยงาน
ภาคเอกชน ตามจำนวนที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
เห็นสมควรเป็นหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อร่วมด้วยก็ได้

มาตรา ๓๗ ให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบช่องทางเข้าออกปฏิบัติตามวิธีการ
เพื่อการเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ในบริเวณช่องทาง
เข้าออก ดังต่อไปนี้

(๑) จัดการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมให้ถูกสุขลักษณะ รวมทั้งกำจัดสิ่งอันอาจ
เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๒) จัดการสุขาภิบาลเกี่ยวกับอาหารและน้ำให้ถูกสุขลักษณะ

(๓) กำจัดขยะ และพาหะนำโรค

(๔) ปฏิบัติการตามวิธีการอื่นใดตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๘ เมื่อมีเหตุอันสมควร ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำ
ด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศมีอำนาจตรวจตรา ควบคุม กำกับดูแล
ในพื้นที่นอกช่องทางเข้าออก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการกำจัดขยะ
และพาหะนำโรคในบริเวณรัศมีสี่ร้อยเมตรรอบช่องทางเข้าออก ในการนี้ ให้เจ้าของ
หรือผู้อยู่ในบ้าน โรงเรือน หรือสถานที่ในบริเวณดังกล่าว อำนวยความสะดวกแก่
เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศและ
เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามสมควร

มาตรา ๓๙ ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ เมื่อมีเหตุ
อันสมควรหรือมีเหตุสงสัยว่าพาหะนั้นั้นมาจากท้องที่หรือเมืองท่าไดโนกราชอาณาจักร
ที่มีโรคระบาด ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อ
ระหว่างประเทศมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะแจ้งกำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่พาหนะนั้น ๆ จะเข้ามาถึงด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

(๒) ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะที่เข้ามาในราชอาณาจักรยื่นเอกสารต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

(๓) ห้ามผู้ใดเข้าไปในหรือออกจากพาหนะที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งยังไม่ได้รับการตรวจ จากเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ และห้ามผู้ใดนำพาหนะอื่นใดเข้าเทียบพาหนะนั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

(๔) เข้าไปในพาหนะและตรวจผู้เดินทาง สิ่งของ หรือสัตว์ที่มากับพาหนะ ตรวจตราและควบคุม ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะแก้ไขการสุขาภิบาลของพาหนะให้ถูกสุขลักษณะ รวมทั้งกำจัดสิ่งอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพในพาหนะ ในกรณีนี้ ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะอำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

(๕) ห้ามเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะนำผู้เดินทางซึ่งไม่ได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเข้ามาในราชอาณาจักร

การแจ้งและการยื่นเอกสารของเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะตาม (๑) และ (๒) และการห้ามเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะตาม (๕) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๐ เมื่อรัฐมนตรีประกาศให้ท้องที่หรือเมืองท่าไดโนกราชอาณาจักรเป็นเขตติดโรค ตามมาตรา ๘ ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ มีอำนาจดำเนินการเอง หรือออกคำสั่งเป็นหนังสือ ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะที่เข้ามาในราชอาณาจักรจากท้องที่หรือเมืองทำนั้น ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) กำจัดความติดโรค เพื่อป้องกันและควบคุมการแพร่ของโรค

(๒) จัดให้พาหนะจอดอยู่ ณ สถานที่ที่กำหนดให้จนกว่าเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศจะอนุญาตให้ไปได้

(๓) ให้ผู้เดินทางซึ่งมากับพาหนะนั้นรับการตรวจในทางแพทย์ และอาจให้แยกกัก กักกัน คุมไว้สังเกต หรือรับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ณ สถานที่และระยะเวลาที่กำหนด

(๔) ห้ามผู้ใดเข้าไปในหรือออกจากพาหนะนั้น หรือที่เอกเทศ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

(๕) ห้ามผู้ใดนำวัตถุ สิ่งของ หรือเครื่องใช้ที่เป็นหรือมีเหตุสงสัยว่าเป็นสิ่งติดโรคเข้าไปในหรือออกจากพาหนะนั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

มาตรา ๔๑ ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการขนส่งผู้เดินทางซึ่งมากับพาหนะนั้น เพื่อแยกกัก กักกัน คุมไว้สังเกต หรือรับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ตลอดทั้งค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดู การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศตามมาตรา ๔๐ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

การกำหนดค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่พบว่าผู้เดินทางเป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตราย โรคระบาด หรือพาหะนำโรค ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ มีอำนาจสั่งให้บุคคลดังกล่าวถูกแยกกัก กักกัน คุมไว้สังเกต หรือได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค

ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้เดินทางผู้นั้นเป็นผู้รับผิดชอบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๓ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันโรคติดต่อระหว่างประเทศ หรือโรคระบาด ให้อธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายมีอำนาจออกหนังสือรับรองการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคหรือการได้รับยาป้องกันโรคติดต่อระหว่างประเทศ หรือหนังสือรับรองอื่น ๆ ให้แก่ผู้ร้องขอ โดยผู้ร้องขอเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย

การมอบหมาย การเรียกเก็บหรือการยกเว้นการเรียกเก็บค่าใช้จ่าย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อได้ออกคำสั่งให้ผู้ใดดำเนินการตามมาตรา ๓๔ (๓) (๔) หรือ (๕) มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ (๔) หรือ มาตรา ๔๐ (๑) (๒) หรือ (๓) แล้ว ผู้นั้นละเลยไม่ดำเนินการตามคำสั่งภายในเวลาที่กำหนด เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อมีอำนาจดำเนินการแทนได้ โดยให้ผู้นั้นชดใช้ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการนั้นตามจำนวนที่จ่ายจริง ทั้งนี้ ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

หมวด ๗

เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ

มาตรา ๔๕ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยหรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อใช้ประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในพาหนะ อาคาร หรือสถานที่ใดๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของอาคารหรือสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาดังกล่าวให้สามารถดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ

การดำเนินการตาม (๒) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตาม (๒) ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๔๖ ให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย และบัตรประจำตัวสำหรับเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อเพื่อแสดงตัวขณะปฏิบัติหน้าที่ต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

เครื่องแบบ เครื่องหมาย และบัตรประจำตัวตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด

มาตรา ๔๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๘

คำทดแทน

มาตรา ๔๘ ในการดำเนินการของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามพระราชบัญญัตินี้ หากเกิดความเสียหายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของบุคคลใดจากการเฝ้าระวัง การป้องกัน หรือการควบคุมโรค ให้ทางราชการชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้นให้แก่ผู้นั้นตามความจำเป็น

การชดเชยความเสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๙

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ คณะกรรมการด้านวิชาการ หรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๑๘ หรือคำสั่งของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดตามมาตรา ๒๒ (๖) หรือคำสั่งของคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครตามมาตรา ๒๘ (๖) หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๔๕ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งตามมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๓๔ (๑) (๒) (๕) หรือ (๖) มาตรา ๓๙ (๑) (๒) (๓) หรือ (๕)

มาตรา ๔๐ (๕) หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ ตามมาตรา ๓๙ (๔) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๓๔ (๓) (๔) (๗) หรือ (๘) หรือมาตรา ๔๐ (๓) หรือ (๔) หรือผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครตามมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๓ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๕๔ เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๔๐ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๕ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๔๕ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๕๖ ผู้ใดไม่มีสิทธิที่จะสวมเครื่องแบบหรือประดับเครื่องหมายของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๔๖ กระทำการเช่นนั้นเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๘ ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ เป็นเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีการแต่งตั้งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๙ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการ ตามมาตรา ๑๑ ยกเว้นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๑ (๔) ปฏิบัติหน้าที่ คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๐ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใดที่ออกตาม พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งมีการแพร่กระจายของโรคติดต่อที่รุนแรงและก่อให้เกิดโรคระบาดมากผิดปกติกว่าที่เคยเป็นมา ทั้งโรคติดต่อที่อุบัติใหม่และโรคติดต่อที่อุบัติซ้ำ ประกอบกับประเทศไทยได้ให้การรับรองและดำเนินการตามข้อกำหนดของกฎอนามัยระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๘ ในกรณีนี้ จึงต้องพัฒนาและปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการเฝ้าระวัง การป้องกัน และการควบคุมโรคติดต่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและข้อกำหนดของกฎอนามัยระหว่างประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประกาศกระทรวง

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง ชื่อและอาการสำคัญของโรคติดต่ออันตราย
พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ (๑) แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยคำแนะนำของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้โรคติดต่อดังต่อไปนี้เป็นโรคติดต่ออันตราย โดยมีชื่อและอาการสำคัญ ดังนี้

(๑) กาฬโรค (Plague) แบ่งได้เป็น ๓ ประเภท ดังนี้

ประเภทที่หนึ่ง กาฬโรคต่อมน้ำเหลือง (Bubonic plague) มีอาการไข้สูง หนาวสั่น เจ็บคอ ปวดศีรษะ ต่อมน้ำเหลืองบริเวณขาหนีบหรือรักแร้โตและมีหนองหรือมีน้ำมูกและมีหนอง

ประเภทที่สอง กาฬโรคชนิดโลหิตเป็นพิษ (Septicemic plague) มีอาการของโลหิตเป็นพิษ ไข้สูง ปวดศีรษะ อาเจียน คอหอยและทอนซิลอักเสบ อาจมีเยื่อหุ้มสมองอักเสบ และจ้ำเลือดตามผิวหนัง

ประเภทที่สาม กาฬโรคปอด (Pneumonic plague) มีอาการไข้สูง หนาวสั่น ไอ มีเสมหะปนเลือด หอบ เมื่อถ่ายภาพเอกซเรย์ที่ปอดจะพบลักษณะของปอดอักเสบ

(๒) ใช้ทรพิษ (Smallpox) มีอาการไข้สูง ปวดตามตัว ปวดศีรษะ ปวดหลัง อ่อนเพลีย อาจมีอาการปวดท้องร่วมด้วย ระยะก่อนที่จะมีผื่นขึ้น จะมีอาการคล้ายไข้หวัดใหญ่ หลังจากไข้สูงแล้วจะปรากฏผื่นขึ้น ต่อมาจะกลายเป็นตุ่ม ตุ่มใส ตุ่มหนอง และตกสะเก็ด เป็นระยะเวลา ๓ - ๔ สัปดาห์ โดยผื่นจะปรากฏที่บริเวณใบหน้า แขน และขามากกว่าบริเวณลำตัว โดยเฉพาะบริเวณที่ได้รับการเสียดสีบ่อย ๆ

แผลที่ตกสะเก็ดเมื่อหายแล้วอาจทำให้เกิดแผลเป็นรอยบุ๋ม และอาจทำให้เกิดความพิการจนถึงขั้นตาบอดได้

(๓) ไข้เลือดออกโครเมียนคองโก (Crimean - Congo hemorrhagic fever) อาการจะเริ่มอย่างเฉียบพลัน โดยมีไข้ ปวดกล้ามเนื้อ มีนงง ปวดคอร่วมกับคอแข็ง ปวดหลัง ปวดศีรษะ เจ็บตา ใบหน้าแดง และกลัวแสง บางรายอาจพบอาการคลื่นไส้ อาเจียน และเจ็บคอในระยะแรก ซึ่งมักพบร่วมกับท้องร่วงและปวดท้อง ต่อมาจะมีอารมณ์แปรปรวน สับสน และก้าวร้าว จากนั้นอาจมีอาการง่วง ซึมเศร้า หัวใจเต้นเร็ว ต่อมาน้ำเหลืองโต มีเลือดออกใต้ผิวหนังและเยื่อぶต่าง ๆ เช่น ปาก เพดานปาก ลำคอ และพบเลือดออกจากส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น เลือดออกในกระเพาะอาหาร มีเลือดปนในปัสสาวะ มีเลือดกำเดา และเลือดออกจากเหงือก ในบางรายอาจพบอาการของตับอักเสบ

(๔) ไข้เวสต์ไนล์ (West Nile fever) มีอาการไข้ ปวดศีรษะ หนาวสั่น มีเหงื่อออก มีผื่นที่ผิวหนัง อ่อนเพลีย ต่อมาน้ำเหลืองอักเสบ ซึม ปวดข้อ และมีอาการคล้ายไข้หวัดหรือไข้หวัดใหญ่ บางรายมีอาการคลื่นไส้ อาเจียน ในรายที่มีอาการรุนแรงจะมีอาการทางสมองร่วมด้วย เช่น สมองหรือเยื่อหุ้มสมองอักเสบ มีไข้สูง คอแข็ง ซึม ชัก และหมดสติ

(๕) ไข้เหลือง (Yellow fever) มีอาการไข้สูงเฉียบพลันเป็นระยะเวลา ๕ - ๗ วัน ปวดศีรษะ ปวดหลัง อ่อนเพลีย คลื่นไส้ อาเจียน อาจมีเลือดกำเดา เลือดออกในปาก และถ่ายเป็นเลือด จะมีอาการตัวเหลืองหรือตาเหลืองในระยะแรก อาจมีอาการมากขึ้นในระยะต่อมา และอาจถึงขั้นเสียชีวิตได้

(๖) โรคไขลาสซา (Lassa fever) มีไข้ ปวดศีรษะ เจ็บคอ ไอ อาเจียน ท้องร่วง เจ็บหน้าอก และปวดบริเวณช่องท้อง อาการไข้จะยังคงมีอยู่ตลอด หรืออาจไข้สูงเป็นระยะ มีอาการตาอักเสบ คออักเสบและเป็นหนอง บางรายที่มีอาการรุนแรงจะมีอาการเลือดออก ซีด มีอาการบวมที่หน้าและคอ จะมีปริมาณเกล็ดเลือดลดลง และการทำงานของเกล็ดเลือดผิดปกติ บางรายอาจมีอาการหูหนวกจากพยาธิสภาพที่เส้นประสาทสมองคู่ที่ ๘

(๗) โรคติดเชื้อไวรัสนิปาห์ (Nipah virus disease) มีอาการคล้ายเป็นหวัด มีไข้สูง ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ สมออักเสบ บางรายอาจมีอาการของระบบทางเดินหายใจร่วมด้วย หรืออาจมีอาการใช้ร่วมกับอาการทางระบบประสาท เช่น วิงเวียนศีรษะ เดินโซเซ ซึม สับสน หรือชัก มีการเคลื่อนไหวของลูกตามผิดปกติ แขนและขามีการกระตุก ความดันโลหิตและชีพจรแปรปรวน และอาจถึงขั้นเสียชีวิตได้

(๘) โรคติดเชื้อไวรัสมาร์บวร์ก (Marburg virus disease) มีอาการไข้สูง เย็บพื้น อ่อนเพลีย ปวดกล้ามเนื้อและปวดศีรษะมาก ตามมาด้วยอาการเจ็บคอ อาเจียน ท้องเสีย และมีผื่นแดงตามตัว มีอาการเลือดออกง่ายซึ่งมักเกิดร่วมกับภาวะตับถูกทำลาย ไตวาย มีอาการทางระบบประสาทส่วนกลาง ช็อก อวัยวะหลายระบบเสื่อมหน้าที่ และอาจถึงขั้นเสียชีวิตได้

(๙) โรคติดเชื้อไวรัสอีโบล่า (Ebola virus disease - EVD) มีอาการไข้ อ่อนเพลีย ปวดกล้ามเนื้อ ปวดศีรษะ และเจ็บคอ ตามมาด้วยการอาเจียน ท้องเสีย และมีผื่นขึ้น บางรายจะมีเลือดออกทั้งในอวัยวะภายในและภายนอก ในรายที่มีอาการรุนแรงจะพบว่ามีไตวายหรือไตวาย และอาจถึงขั้นเสียชีวิตได้ ส่วนใหญ่มักมีประวัติสัมผัสกับผู้ป่วยหรือสัตว์ป่วยหรือตายด้วยโรคติดเชื้อไวรัสอีโบล่า (Ebola virus disease - EVD)

(๑๐) โรคติดเชื้อไวรัสเฮนดรา (Hendra virus disease) มีอาการไข้สูง ปวดศีรษะ เจ็บคอวิงเวียน ซึม และสับสน หรืออาการคล้ายไข้หวัดใหญ่ ในระยะแรกมักจะพบอาการปอดอักเสบ ในรายที่มีอาการรุนแรงจะมีอาการระบบทางเดินหายใจล้มเหลว และอาจถึงขั้นเสียชีวิตได้

(๑๑) โรคทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง หรือโรคซาร์ส (Severe Acute Respiratory Syndrome - SARS) มีอาการไข้สูง ปวดตามตัว ปวดศีรษะ บางรายอาจมีอาการของระบบทางเดินหายใจเล็กน้อย อาจมีอาการถ่ายเหลว อาการปอดอักเสบ และอาจถึงขั้นเสียชีวิตได้

(๑๒) โรคทางเดินหายใจตะวันออกกลาง หรือโรคเมอร์ส (Middle East Respiratory Syndrome - MERS) มีอาการไข้ ไอ หอบ บางรายมีอาการในระบบทางเดินอาหาร เช่น ท้องเสีย อาเจียน ในรายที่มีอาการรุนแรงมักมีอาการแสดงของ

โรคปอดอักเสบ ระบบทางเดินหายใจล้มเหลว อวัยวะล้มเหลว โดยเฉพาะไตวาย และอาจถึงขั้นเสียชีวิตได้

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

ปิยะสกล สกลสัตยาทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง ชื่อและอาการสำคัญของโรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง
พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ (๑) แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยคำแนะนำของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้โรคติดต่อดังต่อไปนี้เป็นโรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง โดยมีชื่อและอาการสำคัญ ดังนี้

(๑) กามโรคของต่อมและท่อน้ำเหลือง (Lymphogranuloma Venereum หรือ Granuloma Inguinale) มีอาการตุ่มหรือแผลตื้น ๆ บริเวณอวัยวะเพศซึ่งมักไม่เป็นที่สังเกต ต่อมาเชื้อลุกลามเข้าต่อมน้ำเหลืองบริเวณขาหนีบ ทำให้เกิดอาการปวด บวมโต อาจอักเสบกลายเป็นฝีหนอง และแตกเป็นหนองในที่สุด โดยไม่มีแผลอักเสบบริเวณขา เท้า หรือทวารหนัก

(๒) ไข้กาฬหลังแอ่น (Meningococcal meningitis) มีอาการไข้ ปวดศีรษะ อาเจียน ชีม ต่อมาอาจพบอาการชัก ไข้สูง ไม่รู้สึกตัวจนถึงหมดสติ มีอาการระคายเคืองของเยื่อหุ้มสมอง อาจพบจ้ำเลือดรุนแรง และอาจมีอาการช็อกได้รวดเร็วในรายที่เกิดอาการของภาวะติดเชื้อในกระแสโลหิต

(๓) ไข้ดำแดง (Scarlet fever) มีอาการไข้ เจ็บคอ มีผื่นแดงตามลำคอ รักแร้ ลำตัว แขน หรือขา ลักษณะของผื่นเมื่อสัมผัสจะคล้ายกระดาษทราย ใบหน้าแดงริมฝีปากซีด และอาจมีปื้นขาวที่ลิ้น ซึ่งภายหลังจะลอกออกทำให้ลิ้นมีลักษณะบวมแดง

(๔) ไข้เด็งกี (Dengue fever) มีอาการไข้อย่างเฉียบพลัน ร่วมกับผลการตรวจนับเม็ดเลือดอย่างสมบูรณ์ พบเม็ดเลือดขาวต่ำกว่า ๕,๐๐๐ เซลล์ต่อลูกบาศก์ มิลลิเมตร และมีลิมโฟไซต์เด่นชัด และมีอาการปวดศีรษะมาก ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ

ปวดข้อหรือกระดูก ปวดกระบอกตา มีผื่น ปรากฏผลการทดสอบทูร์นิเกต์ให้ผลบวก มีอาการของเลือดออก เช่น เลือดกำเดา เลือดออกตามไรฟัน อุจจาระสีดำ ในกรณี ผู้หญิงมีประจำเดือนมากกว่าปกติ หรือมีจุดเลือดตามร่างกาย ปรากฏร่วมด้วย อย่างน้อยสองอาการ

กรณีไข้เลือดออกเด็งกี (Dengue Hemorrhagic Fever) ผู้ป่วยมีอาการไข้ อย่างเฉียบพลัน และมีอาการเลือดออก หรือปรากฏผลการทดสอบทูร์นิเกต์ ให้ผลบวกอย่างหนึ่งอย่างใด และมีอาการแสดงที่บ่งถึงการรั่วของพลาสมา ตามผลการตรวจที่ปรากฏจำนวนเกล็ดเลือดต่ำกว่า ๑๐๐,๐๐๐ เซลล์ต่อลูกบาศก์มิลลิเมตร หรือความเข้มข้นของเม็ดเลือดแดงอัดแน่น หรือค่าฮีมาโตคริตเพิ่มขึ้นมากกว่า ร้อยละ ๒๐ จากปกติ และอาจมีการพบภาวะมีน้ำในโพรงเยื่อหุ้มปอด

กรณีไข้เลือดออกช็อกเด็งกี (Dengue Shock syndrome) ผู้ป่วยไข้เลือดออก เด็งกีที่มีภาวะความดันโลหิตต่ำซึ่งนำไปสู่ภาวะช็อก หรือผลต่างของความดัน ซิสโตลิกและความดันไดแอสโตลิกแคบกว่า ๒๐ มิลลิเมตรปรอท

(๕) ไข้ปวดข้อยุ่งลาย (Chikungunya fever) มีอาการไข้สูง มีผื่น ปวดกล้ามเนื้อ ปวดกระดูกหรือข้อ ปวดศีรษะ ปวดกระบอกตา และมีเลือดออกตามผิวหนัง

(๖) ไข้มาลาเรีย (Malaria) มีอาการไข้ หนาวสั่น ปวดศีรษะ ร่างกาย อ่อนเพลีย คลื่นไส้ ปวดท้อง อาเจียน ท้องร่วง และตับและม้ามโต ตาเหลือง หรือ ร่างกายซีด กรณีที่มีอาการรุนแรงการทำงานของอวัยวะสำคัญต่าง ๆ จะสูญเสีย หน้าที่ไป เช่น หหมดสติ น้ำท่วมปอด หรือไตวาย

(๗) ไข้ไม่ทราบสาเหตุ (Pyrexia of Unknown origin หรือ Fever of Unknown Origin) มีอาการไข้เป็นระยะเวลามากกว่า ๓ สัปดาห์ และเมื่อมีการตรวจ ทางห้องปฏิบัติการ โดยแพทย์เฉพาะทางเป็นระยะเวลา ๑ สัปดาห์แล้ว ยังไม่สามารถ หาสาเหตุของไข้ได้

(๘) ไข้สมองอักเสบชนิดญี่ปุ่น (Japanese Encephalitis) มีอาการไข้ ปวดศีรษะ เบื่ออาหาร คลื่นไส้ อาเจียน และอาจพบน้ำมูกหรือไอร่วมด้วย เป็นระยะเวลา ๒ - ๔ วัน ต่อมาจะพบการเปลี่ยนแปลงทางระดับความรู้สึกตัว เช่น ซึม สับสน

พฤติกรรมเปลี่ยน หรือไม่รู้สีกตัว อาจมีอาการแขนหรือขาอ่อนแรง ชักทั้งตัวหรือ เฉพาะบางบริเวณ หรืออาการเซร่วมด้วย

(๙) ใช้สมองอักเสบไม่ระบุเชื้อสาเหตุ (Unspecified encephalitis) มีอาการไข้ ปวดศีรษะ เบื่ออาหาร คลื่นไส้ อาเจียน และอาจพบน้ำมูกหรือไอร่วมด้วย เป็นระยะเวลา ๒ - ๔ วัน ต่อมาจะพบการเปลี่ยนแปลงทางระดับความรู้สึกตัว เช่น ซึม สับสน พฤติกรรมเปลี่ยน หรือไม่รู้สีกตัว และอาจมีอาการชักทั้งร่างกายหรือ เฉพาะบางบริเวณ แขนหรือขาอ่อนแรง หรืออาการเซร่วมด้วย

(๑๐) ไข้หวัดนก (Avian Influenza) มีอาการไข้ และอาจมีอาการปวด กล้ามเนื้อ ไอ หรือหายใจผิดปกติร่วมด้วย หรือแพทย์สงสัยว่าเป็นปอดบวมหรือ ติดเชื้อไข้หวัดนก

(๑๑) ไข้หวัดใหญ่ (Influenza) มีอาการไข้ ปวดศีรษะ ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ ไอ เจ็บในลำคอ ร่างกายอ่อนเพลีย และอาจมีอาการคัดจมูก หรือเยื่อบุตาอักเสบ ซึ่งอาการจะทุเลาลงภายใน ๒ - ๗ วัน แต่อาการอ่อนเพลีย และไอจะทุเลาลงภายหลัง อาการอื่น ๆ

(๑๒) ไข้หัด (Measles) มีอาการไข้ มีผื่นนูนแดงขึ้นทั่วร่างกายเป็น ระยะเวลามากกว่า ๓ วัน โดยผื่นจะขึ้นบนใบหน้าแล้วกระจายไปทั่วร่างกายภายใน ระยะเวลา ๒ - ๓ วัน ภายหลังจากผื่นลดลงจะปรากฏเป็นสีแดงคล้ำอยู่หลายวัน อาจตรวจ พบตุ่มโคปลิค เป็นระยะเวลา ๑ - ๒ วัน และอาจมีอาการไอ มีน้ำมูกไหล หรือตาแดง ร่วมด้วย

(๑๓) ไข้หัดเยอรมัน (Rubella) มีอาการไข้ต่ำ ต่อม้ำเหลืองโตทั่วตัว ปวดข้อ ข้ออักเสบ และตาแดง มีผื่นแดงทั่วร่างกายอย่างเฉียบพลัน โดยผื่นจะขึ้นทั่ว ร่างกายภายในระยะเวลา ๑ - ๒ วันของการมีไข้ และผื่นจะหายไปภายในระยะเวลา ๓ วันหลังจากมีอาการ ซึ่งผื่นจะไม่มีการเปลี่ยนจากสีแดงกลายเป็นสีคล้ำ

(๑๔) ไข้เอนเทอริค (Enteric fever) มีอาการไข้ ครั่นเนื้อครั่นตัว คลื่นไส้ อาเจียน ท้องอืด จุกหรือแน่นบริเวณใต้ชายโครงขวาเกิดขึ้นอย่างเฉียบพลัน ต่อมา จะมีปัสสาวะสีเข้ม ร่างกายและตาเหลือง ทั้งนี้ ต้องไม่มีประวัติได้รับยาหรือสารพิษ ที่เป็นสาเหตุของตับ

(๑๕) ไข้เอนเทอโรไวรัส (Enterovirus) มีอาการไข้ และหอบเหนื่อยอย่างเฉียบพลัน ในกรณีติดเชื้อในระบบประสาทส่วนกลางจะมีอาการแสดงบ่งชี้บางอย่างใดอย่างหนึ่ง ได้แก่ ชักหรือเกร็ง สั่น หรือแขนและขาอ่อนแรง ทั้งนี้ ผู้ป่วยจะมีหรือไม่มีผื่นหรือตุ่มน้ำที่ฝ่ามือฝ่าเท้าก็ได้

(๑๖) คอตีบ (Diphtheria) มีอาการไข้ เจ็บในลำคอซึ่งอาจจะมีแผ่นฝ้าสีขาวปนเทาและเลือดออกง่าย ในกรณีขั้นรุนแรงอาจมีอาการคอบวมซึ่งอาจเป็นข้างเดียวหรือทั้งสองข้างก็ได้ และอาจเกิดภาวะแทรกซ้อนการอุดตันของทางเดินหายใจ

(๑๗) คางทูม (Mumps) มีอาการไข้ต่ำ ปวดบวมอย่างเฉียบพลันบริเวณต่อมน้ำลาย บริเวณหน้าหูอีกเสบ อาจเป็นข้างเดียวหรือสองข้างก็ได้ โดยไม่มีสาเหตุอื่น บางครั้งอาจมีอาการเจ็บคอเวลากลืนน้ำลาย ปวดขากรรไกรเวลาเคี้ยวอาหาร มีอาการอักเสบของต่อมน้ำลาย อาจตรวจพบรอยแดง และอาการบวมบริเวณรูเปิดของท่อน้ำลายในช่องปาก และอาจมีภาวะแทรกซ้อน เช่น เยื่อหุ้มสมองอักเสบ

(๑๘) ซิฟิลิส (Syphilis) มีอาการสำคัญแบ่งเป็น ๓ ระยะ ดังนี้

ระยะที่ ๑ ระยะแผลริมแข็ง เป็นตุ่มแดงแตกออกเป็นแผลนูนแข็ง ส่วนใหญ่มักเป็นที่อวัยวะสืบพันธุ์ มักมีแผลเดียว พื้นแผลสะอาด และมีน้ำเหลืองปนเลือดคลุ้มกันแผล ซึ่งแผลอาจหายได้เองโดยไม่มีอาการเจ็บปวด และต่อมน้ำเหลืองที่ขาหนีบอาจจะโตและไม่เจ็บปวด อาการเหล่านี้จะเกิดภายหลังได้รับเชื้อประมาณ ๑๐ - ๙๐ วัน

ระยะที่ ๒ ระยะออกผื่น มีผื่นขึ้นตามตัว และบริเวณฝ่ามือและฝ่าเท้าไม่คัน อาจมีไข้ต่ำ รู้สึกไม่สบาย ปวดศีรษะ ปวดตามข้อ ผมหงอกหรือขนคิ้วร่วง และต่อมน้ำเหลืองบริเวณขาหนีบ หลังหู และข้อศอกโต อาจจะมีเจ็บเล็กน้อย อาการเหล่านี้จะเกิดหลังระยะที่ ๑ ประมาณ ๔ - ๖ สัปดาห์

ระยะที่ ๓ เชื้อเข้าไปทำลายอวัยวะภายในที่สำคัญ ทำให้เกิดความพิการได้ เช่น เส้นเลือดใหญ่โป่งพอง หัวใจพิการ มีอาการทางจิต ประสาท มีผลเรื้อรังที่อวัยวะต่าง ๆ กระดูกฟุ่กร่อน อาการเหล่านี้จะเกิดขึ้นภายหลังได้รับเชื้อแล้วประมาณ ๕ - ๑๐ ปี

(๑๙) บาดทะยัก (Tetanus) มีอาการกล้ามเนื้อหดเกร็งอย่างเฉียบพลัน จะมีความรู้สึกปวดบริเวณกล้ามเนื้อ ขากรรไกรแข็งและคอแข็ง กลืนลำบาก และกล้ามเนื้อเกร็งทั่วร่างกาย โดยที่กล้ามเนื้อจะเกร็งหรือกระตุกเมื่อสัมผัสผสม เสียง แสง ทั้งนี้ การรับรู้และสติไม่มีการเปลี่ยนแปลง

กรณีบาดทะยักในเด็กแรกเกิด โดยเด็กจะร้องและคุดนมนได้อย่างปกติ ภายหลังคลอดจนถึงอายุ ๒ วัน แต่จะเริ่มป่วยภายในอายุ ๓ - ๒๘ วัน มีอาการไม่สามารถคุดนมได้ มีอาการคอแข็ง หลังแข็ง และอาจมีอาการตกใจง่าย หรือชักเกร็งเมื่อสัมผัสผสม แสง และเสียง

(๒๐) โปลิโอ (Poliomyelitis) มีอาการกล้ามเนื้ออัมพาตอ่อนปวกเปียกแบบเฉียบพลันของแขนหรือขาตั้งแต่หนึ่งข้างขึ้นไป โดยไม่ได้สูญเสียในส่วนของการรู้สึก และมีอาการไข้ในขณะที่เริ่มมีอัมพาต ซึ่งอาการอัมพาตที่เกิดขึ้นบริเวณแขนทั้งสองข้างหรือขาทั้งสองข้างจะไม่เท่ากัน เว้นแต่ในรายที่มีอาการขั้นรุนแรง

(๒๑) แผลริมอ่อน (Chancroid) มีอาการเป็นแผลบริเวณอวัยวะเพศ เริ่มต้นด้วยตุ่มแดง ลูกกลมเป็นตุ่มหนอง และมักแตกเป็นแผล อาจมีแผลเดียวหรือหลายแผล ลักษณะของแผลจะมีขอบนูน ก้นแผลมีเศษเนื้อเยื่อสีเหลือง หากสัมผัสจะรู้สึกเจ็บ อาจพบต่อมน้ำเหลือง บริเวณขาหนีบบวมโต หรืออักเสบเป็นฝีร่วมด้วย

(๒๒) พยาธิทริคิเนลลา (Trichinosis) มีอาการไข้ คลื่นไส้ อาเจียน ท้องเสีย ปวดกล้ามเนื้อ เปลือกตา หรือใบหน้า ร่างกาย และทำบวม

(๒๓) พยาธิทริโคโมแนสของระบบสืบพันธุ์และทางเดินปัสสาวะ (Vaginal Trichomoniasis) มีอาการตกขาว มักมีสีขาวปนเทา บางกรณีอาจพบลักษณะเป็นฟองสีเขียว กลิ่นเหม็น มีอาการเจ็บขณะร่วมเพศ และระคายเคืองบริเวณปากช่องคลอด อาจเกิดการอักเสบของปากมดลูกทำให้มีจุดเลือดออกเป็นหย่อม และอาจมีอาการปัสสาวะแสบ ขัด หรือปวดแสบปวดร้อนบริเวณต้นขาด้านใน

(๒๔) เมลิออยโดสิส (Meliodosis) มีอาการไข้สูง และอวัยวะต่าง ๆ อาจมีอาการอักเสบ เช่น ปอดอักเสบ ข้อกระดูกอักเสบ หรือมีฝีในปอด ฝีที่ต่อมน้ำเหลืองต่าง ๆ ฝีตามผิวหนัง หรือฝีในตับหรือม้ามร่วมด้วย โดยไม่พบเชื้อก่อโรคชนิดอื่น ๆ กรณีที่มีอาการรุนแรงอาจมีอาการช็อก หรืออาการของภาวะติดเชื้อในกระแสโลหิต

(๒๕) เยื่อหุ้มสมองอักเสบจากพยาธิ (Eosinophilic meningitis) มีอาการปวดท้อง คลื่นไส้ อาเจียน และมีอาการปวดศีรษะเล็กน้อยในช่วงระยะเวลา ๒ - ๓ วัน ซึ่งอาการปวดจะกำเริบมากขึ้นอย่างเฉียบพลัน สายตาเสื่อม หลังและคอแข็ง ซึ่มหมดสติ ผิวหนังชา แขนและขาอ่อนแรง ใบหน้าและกล้ามเนื้อตาเป็นอัมพาต ชักกระตุก มีอาการระคายเคืองของเยื่อหุ้มสมอง และระดับความรู้สึกตัวอาจปกติจนถึงขั้นโคม่า ในกรณีเด็กอาจพบกระหม่อมหน้าโป่งตึง

(๒๖) เยื่อหุ้มสมองอักเสบไม่ระบุเชื้อสาเหตุ (Unspecified meningitis) มีอาการไข้ ปวดศีรษะ อาเจียน และซึ่ม ต่อมาอาจมีอาการชักร่วมด้วย เมื่อตรวจร่างกายขณะมีอาการไข้ ระดับความรู้สึกตัวอาจปกติจนถึงภาวะที่ผู้ป่วยไม่รู้สึกรู้ตัว และมีอาการระคายเคืองของเยื่อหุ้มสมอง

(๒๗) เริ่มของอวัยวะสืบพันธุ์และทวารหนัก (Anogenital Herpes) มีอาการแสบ คัน มีตุ่มน้ำใสปรากฏอยู่เป็นกลุ่ม ต่อมาตุ่มแตกเป็นแผล มักมีรอยโรคหลายแห่ง แผลหายช้า ถ้าเป็นการเกิดโรคซ้ำแผลมักจะตกสะเก็ดหายได้เองภายใน ๑ - ๒ สัปดาห์ บริเวณที่พบบ่อย ได้แก่ อวัยวะเพศชายและหญิง ปากช่องคลอด ปากมดลูก หรือทวารหนัก บางครั้งอาจพบรอยโรคที่ริมฝีปากร่วมด้วย

(๒๘) โรคตับอักเสบจากเชื้อไวรัส ชนิด เอ บี ซี ดี และ อี (Viral hepatitis A, B, C, D and E) มีอาการไข้เฉียบพลัน ครั่นเนื้อครั่นตัว คลื่นไส้ อาเจียน ท้องอืด และจุกแน่นบริเวณใต้ชายโครงขวา ต่อมาจะมีปัสสาวะสีเข้ม ร่างกายและตาเหลือง ตรวจพบเชื้อไวรัสตับอักเสบ หรือภูมิคุ้มกันต่อเชื้อไวรัสตับอักเสบนชนิดใดชนิดหนึ่ง โดยไม่มีประวัติได้รับยาหรือสารพิษที่เป็นสาเหตุของตับอักเสบเฉียบพลัน

(๒๙) โรคตาแดงจากไวรัส (Viral conjunctivitis) มีอาการปวดตา เยื่อบุตาอักเสบ และมีอาการเลือดออกใต้เยื่อบุตา ซึ่งอาการเลือดออกจะทุเลาลงภายใน ๗ - ๑๒ วัน อาจพบอาการแทรกซ้อนทางระบบประสาททำให้มีอาการกล้ามเนื้ออ่อนแรงแบบปวกเปียกได้

(๓๐) โรคติดเชื้อไวรัสซิกา (Zika virus disease) มีอาการไข้ ปวดข้อ ปวดกล้ามเนื้อ ปวดศีรษะ ตาแดง บางกรณีอาจมีผื่นนูนแดงขึ้นตามร่างกาย

(๓๑) โรคติดเชื้อสเตรปโตคอคคัสซูอิส (Streptococcus suis infection) มีอาการของเยื่อหุ้มสมองอักเสบ เช่น ไข้ ปวดศีรษะ คอแข็ง อาเจียน กลัวแสง สับสน และอาจจะสูญเสียการได้ยินจนถึงขั้นหูหนวกถาวร มีอาการเวียนศีรษะ ข้ออักเสบ หรือเนื้อเยื่อใต้ผิวหนังอักเสบ ในกรณีที่มีอาการของภาวะติดเชื้อในกระแสโลหิต จะมีผลต่ออวัยวะต่าง ๆ เช่น ตับโต เยื่อปอดอักเสบ ปอดอักเสบ ลูกตาอักเสบ มีผื่นจ้ำเลือดทั่วร่างกาย และมีอาการช็อก ภายหลังที่หายจากอาการป่วยแล้วอาจมีความผิดปกติของการทรงตัวและการได้ยิน

(๓๒) โรคเท้าช้าง (Elephantiasis Lymphatic Filariasis) มีอาการไข้ ปวดเมื่อยตามร่างกาย ปวดบวมแดงร้อนบริเวณต่อมและทางเดินน้ำเหลือง ซึ่งอาการจะเกิดขึ้นทันทีและหายไปภายในระยะเวลา ๒ - ๓ วัน กรณีที่มีอาการเรื้อรังนั้น อาการจะกำเริบอย่างซ้ำ ๆ หรือมีการอุดตันของทางเดินน้ำเหลือง บางกรณีจะมีอวัยวะบวมโต โดยเฉพาะแขน ขา หรืออวัยวะเพศ

(๓๓) โรค布鲁เซลโลซิส (Brucellosis) มีอาการไข้สูงและต่ำสลับกัน หนาวสั่น มีเหงื่อออกมากในเวลากลางคืน ปวดเมื่อยตามข้อและกล้ามเนื้อ ร่างกายอ่อนเพลีย เบื่ออาหาร และตัวเหลืองซีด

(๓๔) โรคบิด (Dysentery) แบ่งเป็น กรณีโรคบิดจากเชื้อชิเกลลา (Shigellosis dysentery หรือ Bacillary dysentery) มีอาการปวดท้อง ถ่ายเหลวเป็นน้ำ ต่อมาถ่ายเป็นมูกเลือด ปวดเบ่ง มีอาการเหมือนถ่ายไม่สุด ถ่ายกะปริดกะปรอย หรือมีไข้สูง เป็นระยะเวลา ๒ - ๓ วัน และอาจมีอาการคลื่นไส้ อาเจียน ในกรณีเด็กอาจมีอาการชักร่วมด้วย

กรณีโรคบิดอะมีบา (Amoebic Dysentery หรือ Amoebiasis) มีอาการถ่ายเหลว กรณีที่มีอาการรุนแรงพบถ่ายเป็นมูกปนเลือด ปวดเบ่ง ถ่ายบ่อย อาจมีอาการไข้ พบได้ตั้งแต่มิมีอาการจนถึงมีอาการท้องเสียเล็กน้อย มักจะมีอาการนานกว่า ๒ สัปดาห์

กรณีโรคบิดไม่จำเพาะ (Non-specific dysentery) มีอาการไข้ ถ่ายเป็นน้ำหรือมูกเลือด ปวดท้องทั่วไป โดยเฉพาะอาจปวดบริเวณตรงกลาง หรือปวดมากที่บริเวณท้องน้อยด้านขวา และอาเจียนมาก

(๓๕) โรคปอดอักเสบ (Pneumonitis หรือ Pneumonia) มีอาการไข้ และอาจมีอาการปวดกล้ามเนื้อ ไอ และหายใจผิดปกติร่วมด้วย หรือแพทย์สงสัยว่าเป็นปอดบวม หรือติดเชื้อกลุ่มโรคไขหวัดใหญ่ ไขหวัดนก โรคทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง (โรคซาร์ส) โรคทางเดินหายใจตะวันออกกลาง (โรคเมอร์ส) หรือไม่สามารถหาสาเหตุได้ เป็นต้น ร่วมกับมีประวัติเป็นโรคในบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข หรือปอดอักเสบเป็นกลุ่มก้อนซึ่งเกิดในกรณีผู้ป่วยตั้งแต่ ๒ รายขึ้นไปที่มีความเชื่อมโยงทางระบาดวิทยา หรือติดเชื้อในชุมชน ที่ต้องใส่ท่อช่วยหายใจภายใน ๔๘ ชั่วโมง หรือเสียชีวิตหลังจากเข้ารับรักษาในโรงพยาบาล ภายใน ๔๘ ชั่วโมง อย่างไรก็ตาม

(๓๖) โรคพิษสุนัขบ้า (Rabies) มีอาการไข้ ปวดศีรษะ ร่างกายอ่อนเพลีย คลื่นไส้ อาเจียน ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ ชาและเจ็บเสียวบริเวณแผลที่ถูกสัตว์กัด รวมทั้งบริเวณใกล้เคียง และคันอย่างรุนแรงที่แผลและบางส่วนของร่างกาย

กรณีเกิดอาการคลุ้มคลั่ง จะมีอาการกระวนกระวายไวต่อสิ่งเร้าแล้วเข้าสู่ภาวะสับสน กลืนลำบาก ระบบประสาทอัตโนมัติผิดปกติทำให้เกิดอาการเหงื่อออกมาก น้ำตาไหล ขนลุก ม่านตาขยาย น้ำลายมาก หลังสูดดมโดยควบคุมไม่ได้ ก้าวร้าว ประสาทหลอน และอาจมีอาการชัก หายใจหอบ หรือหมดสติ

กรณีเกิดอาการอัมพาต จะมีอาการผิดปกติของระบบประสาทอัตโนมัติ มีอาการอัมพาตของแขนหรือขา ไม่มีการตอบสนองเมื่อตรวจปฏิบัติการตอบสนองชนิดลึก กลั้นปัสสาวะไม่อยู่ มีอาการอ่อนแรงโดยเริ่มจากบริเวณแขนหรือขาที่ถูกกัดไปสู่แขนหรือขาอื่น ๆ ความรู้สึกตอบสนองต่อความเจ็บปวดลดลง พูดไม่ชัด กลืนลำบาก น้ำลายมาก อาจจะมีอาการกลั้วลมและกลั้วน้ำ

(๓๗) โรคมือเท้าปาก (Hand Foot and Mouth disease) มีตุ่มใส หรือแผลร้อนในเกิดขึ้นหลายแผลในปาก และมีอาการเจ็บ มีผื่นแดงหรือตุ่มใส ขนาดเล็กที่บริเวณฝ่ามือ นิ้วมือ ฝ่าเท้า หรือก้น และมีอาการไข้เป็นระยะเวลา ๕ - ๗ วัน

(๓๘) โรคเรื้อน (Leprosy) มีอาการผิวหนังเป็นวงต่างซึ่งมีสีจางกว่าสีผิวปกติ หรือสีแดง หรือนูนหนาแดง เป็นตุ่มผื่นหรือแผ่น ซึ่งขาหยุกไม่เจ็บ หรือแห้งเหี่ยวไม่ออก

และขนร่วง หากไม่รักษาอาจเกิดความพิการบริเวณมือและเท้า และเป็นแผลเรื้อรัง

(๓๙) โรคไลชมาเนีย (Leishmaniasis) มีอาการหลายระดับตั้งแต่ไม่มีอาการใด ๆ จนถึงการติดเชื้อของอวัยวะภายใน

กรณีโรคไลชมาเนียชนิดเกิดแผลที่ผิวหนัง เป็นแผลเรื้อรังตามผิวหนังในบริเวณที่ถูกกรีนฝอยทรายกัด ซึ่งรอยโรคอาจจะปรากฏให้เห็นบนผิวหนังภายในระยะเวลา ๒ - ๓ วัน หรือภายหลังออกจากพื้นที่ที่มีการระบาด อาจปรากฏรอยโรคเป็นระยะเวลา นานกว่านั้นก็ได้ มีตุ่มหรือแผลเกิดขึ้นเพียงแห่งเดียวหรือหลายแห่ง ซึ่งรอยโรคจะเริ่มตื้นมีตุ่มเล็กแดงกลมแข็ง ภายหลังจะมีขนาดใหญ่ขึ้น มีสะเก็ด น้ำเหลืองปกคลุม เมื่อแตกออกจะเกิดเป็นแผลที่ขยายขนาดอย่างช้า ๆ และมีแผลแดง ตื้น ขอบเขตชัดเจน ขอบแผลยกขึ้น ตรงกลางแผลมีเนื้อที่เกิดขึ้นมาใหม่แทนเนื้อที่เสียไปปรากฏให้เห็นชัดเจน

กรณีโรคไลชมาเนียชนิดก่อเกิดสภาพอวัยวะภายใน เป็นการติดเชื้อของอวัยวะภายในร่างกายโดยเฉพาะไขกระดูก ม้าม ต่อม้ำเหลือง และตับ เป็นต้น จะมีอาการไข้เรื้อรัง น้ำหนักลดอย่างต่อเนื่อง ตัวซีด ท้องอืดและโตขึ้น ม้ามและตับโต มีเลือดออกได้ง่าย เช่น เลือดกำเดาไหล เลือดออกตามไรฟัน ต่อม้ำเหลืองโต ผิวหนังสีคล้ำขึ้น และร่างกายอ่อนเพลีย

(๔๐) โรคเลปโตสไปโรสิส (Leptospirosis) มีอาการไข้สูง หนาวสั่น ปวดกล้ามเนื้ออย่างรุนแรง โดยเฉพาะบริเวณขาและน่อง ตาแดง และไอแห้งหรือไอมีเสมหะปนเลือด บางกรณีอาจมีอาการทางระบบประสาท เช่น ปวดศีรษะ ชนิดรุนแรง คอแข็ง สติการรับรู้เปลี่ยนแปลง เป็นต้น ในกรณีที่มีอาการรุนแรงอาจมีอาการไตวาย ปัสสาวะออกน้อยหรือไม่ออก การหายใจล้มเหลว อาการดีซ่าน หรือเลือดออกผิดปกติตามอวัยวะต่าง ๆ เช่น อาเจียนเป็นเลือด ถ่ายอุจจาระเป็นสีดำ ไอเป็นเลือดสด เป็นต้น

(๔๑) โรคสครับไทฟัส (Scrub typhus) มีอาการไข้เฉียบพลัน ปวดศีรษะ ปวดเมื่อย ตามร่างกาย ปวดกระบอกตา ตาแดง ต่อม้ำเหลืองโตและเจ็บ อาจมีอาการไอแห้ง อาจมีผื่นนูนแดงซึ่งจะหายภายใน ๒ - ๓ วัน และแผลมีลักษณะคล้าย

ถูกบุหรือจี้ ในบริเวณใต้ร่มผ้า เช่น รักแร้ ขาหนีบ ในกรณีที่มีอาการรุนแรงจะมีอาการซีม สมออักเสบ ปอดบวม ร่างกายและตาเหลือง

(๔๒) โรคสุกใส หรืออีสุกอีใส (Varicella, Chickenpox) มีอาการไข้ต่ำ มีผื่นทั้งชนิดนูนแดง และตุ่มใส ซึ่งเกิดขึ้นพร้อมกันทั่วร่างกาย แต่จะตกสะเก็ดไม่พร้อมกัน ลักษณะของผื่นมักขึ้นเป็นกลุ่ม และมีตุ่มใสขึ้นตามร่างกาย โดยมีลักษณะของน้ำในตุ่มใสอาจจะใสหรือขุ่นก็ได้

(๔๓) โรคอัมพาตกล้ามเนื้ออ่อนปวกเปียกเฉียบพลัน (Acute Flaccid Paralysis : AFP) กรณีที่มีอาการรุนแรงจะมีไข้สูง ปวดศีรษะ เจ็บคอ คลื่นไส้ และท้องเดินหรือท้องผูก ต่อมาอาจมีอาการคอแข็ง หลังแข็ง กล้ามเนื้อแขนและขา มีอาการปวดเจ็บ เต็มกระดูก และอ่อนปวกเปียกอย่างเฉียบพลัน โดยไม่ได้สูญเสียในส่วนของการรู้สึก และอาจเป็นอัมพาตของกล้ามเนื้อแขนและขา ในกรณีที่มีอาการรุนแรงมาก อาจเป็นอัมพาตของกล้ามเนื้อที่ช่วยในการหายใจ

(๔๔) โรคอุจจาระร่วงเฉียบพลัน (Acute diarrhea) มีอาการถ่ายอุจจาระเหลวอย่างน้อย ๓ ครั้ง หรือถ่ายเป็นน้ำหรือเป็นมูกเลือดอย่างน้อย ๑ ครั้ง ภายในระยะเวลา ๒๔ ชั่วโมง และอาจมีอาเจียนหรือมีอาการขาดน้ำร่วมด้วย

(๔๕) โรคเอดส์ (Acquired Immunodeficiency Syndrome : AIDS) มีภาวะภูมิคุ้มกันของร่างกายบกพร่องจนไม่สามารถต่อสู้เชื้อโรค หรือสิ่งแปลกปลอมต่าง ๆ ที่เข้าสู่ร่างกาย ทำให้เกิดโรคต่าง ๆ ที่เป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตได้ง่ายกว่าคนปกติ อาการแสดงมีหลายรูปแบบด้วยกัน ได้แก่ อาการทางเดินหายใจ เช่น ปอดอักเสบ อาการทางระบบทางเดินอาหาร เช่น อุจจาระร่วงแบบเป็น ๆ หาย ๆ ติดต่อกัน อาการทางระบบประสาทส่วนกลาง หรือมีไข้ไม่ทราบสาเหตุ นอกจากนี้ ผู้ป่วยจะมีน้ำหนักตัวลดลงอย่างรวดเร็ว ชูบผอม อ่อนเพลีย เหนื่อยง่าย และอาจมีต่อมน้ำเหลืองโต หรืออาจพบว่ามีมะเร็งบางชนิดเกิดขึ้นก็ได้

(๔๖) โรคแอนแทรกซ์ (Anthrax) การติดเชื้อแอนแทรกซ์ที่ผิวหนัง จะมีอาการคัน เกิดตุ่มน้ำใส บนผิวหนังบริเวณที่รับเชื้อ ต่อมาจะเปลี่ยนเป็นตุ่มสีแดง แล้วกลายเป็นตุ่มหนอง และจะมีตุ่มใหม่เกิดขึ้นรอบ ๆ แผลเดิม ต่อมน้ำเหลืองที่อยู่บริเวณใกล้เคียงที่รับเชื้อจะบวมโต

การติดเชื้อแอนแทรกซ์ทางเดินอาหารบริเวณช่องปากและช่องท้อง แผลจะมีลักษณะคล้ายที่เกิดบริเวณผิวหนัง มีอาการปวด มวนท้องอย่างรุนแรง คลื่นไส้ อาเจียน ถ่ายอุจจาระเป็นเลือด ซ็อกหมดสติและถึงแก่ความตายได้

การติดเชื้อแอนแทรกซ์ทางเดินหายใจ มีอาการระยะแรกเหมือนกับการติดเชื้อของระบบทางเดินหายใจทั่วไป ต่อมามีอาการหายใจไม่เต็มอิ่ม หายใจติดขัด มีไข้สูง เจ็บหน้าอก ไอแห้ง อาจมีอาการของเยื่อหุ้มสมองอักเสบ ซ็อกหมดสติ และถึงแก่กรรม ภายใน ๓ - ๕ วัน

(๔๗) โลงนที่อวัยวะเพศ (Pediculosis Pubis) มีอาการคันบริเวณหัวหน่าว และอวัยวะเพศ พบรอยโรคลักษณะเป็นตุ่มแดงและคันกระจายอยู่บริเวณร่มผ้า มักมีรอยเกาและการติดเชื้อแบคทีเรียแทรกซ้อนร่วมด้วย

(๔๘) วัณโรค (Tuberculosis) มีอาการไอ อ่อนเพลีย มีไข้ต่ำ ร่างกายจะผอมลง เสียงแหบ เจ็บหน้าอก และไอเป็นเลือด อาจเป็นวัณโรคที่ปอด เยื่อหุ้มสมอง ต่อม้ำเหลือง หรือที่อวัยวะอื่นได้

(๔๙) ไวรัสตับอักเสบบีไม่ระบุเชื้อสาเหตุ (Hepatitis) อาการไข้เฉียบพลัน ครั้นเนื้อครั้นตัว คลื่นไส้ อาเจียน ท้องอืด และจุดแค้นบริเวณใต้ชายโครงขวา ต่อมาจะมีปัสสาวะสีเข้ม ร่างกายและตาเหลือง โดยไม่มีประวัติได้รับยาหรือสารพิษที่เป็นสาเหตุของตับอักเสบบีเฉียบพลัน

(๕๐) หนองใน (Gonorrhoea) ในกรณีผู้ชาย มีถ่ายปัสสาวะบ่อย ชัดเบา มีหนองในท่อปัสสาวะ ถ้าเป็นมากลูกอัณฑะจะบวมโต และเจ็บมาก ในกรณีผู้หญิง มีตกขาว ถ่ายปัสสาวะบ่อย แสบ ชัดเบา มีหนองไหลทางช่องคลอดและท่อปัสสาวะ หรืออาจไม่มีอาการ ถ้าเป็นมากปีกมดลูกจะอักเสบ ทำให้รู้สึกปวดท้องน้อย

(๕๑) หนองในเทียม (Non Gonococcal Urethritis : NGU) มีอาการปัสสาวะแสบ ชัด หรือคันในท่อปัสสาวะ ท่อปัสสาวะอักเสบ และอาจมีมูกใสหรือขุ่นไหลซึมออกมา ในกรณีผู้หญิงส่วนใหญ่ไม่มีอาการ แต่อาจมีตกขาวมากกว่าปกติ และคันบริเวณปากช่องคลอด

(๕๒) หูดข้าวสุก (Genital Molluscum Contagiosum) มีอาการระยะแรกเป็นตุ่มรูปโดม ผิวเรียบเม็ดเล็ก มีสีขาวเป็นเงา เมื่อตุ่มโตขึ้นจะเห็นรอยบุ๋มตรงกลาง

ขนาดตุ่มประมาณ ๒ - ๕ มิลลิเมตร เม็ดหลุดเกิดขึ้นบริเวณอวัยวะเพศ ในกรณีเด็ก จะติดต่อกันโดยการสัมผัสทางผิวหนัง จะมีเม็ดหลุดเกิดขึ้นบริเวณใบหน้า ลำตัว แขน และขา

(๕๓) หูดอวัยวะเพศและทวารหนัก (Condyloma Acuminata หรือ Venereal Warts) มีอาการพบรอยโรคบริเวณอวัยวะเพศซึ่งมีได้หลายแบบ คือ กรณีหูดหงอนไก่ มีลักษณะเป็นติ่งเนื้อสีชมพู งอกบานออกทางด้านนอก ตุ๋นคล้าย หงอนไก่หรือดอกกะหล่ำ ในกรณีผู้ชายมักพบบริเวณด้านในของหนังหุ้มปลาย อาจเกิดที่ปากท่อปัสสาวะ และงอกกลมลึกเข้าไปภายใน ในกรณีผู้ชายรักร่วมเพศ มักพบหูดบริเวณรอบทวารหนักซึ่งอาจลุกลามเข้าไปภายในได้ ผู้หญิงมักพบที่ ปากช่องคลอด

กรณีหูดชนิดแบนราบ มักพบบริเวณปากมดลูกลักษณะแบนราบ

กรณีตุ่มขนาด ๓ - ๔ มิลลิเมตร สีน้ำตาลแดง ม่วง หรือดำ ผิวเรียบ หรือ ขรุขระเล็กน้อย มักเกิดขึ้นครั้งเดียวพร้อมกันหลายตุ่มและอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม

กรณีหูดยักษ์ เป็นหูดขนาดใหญ่ที่โตเร็วมากจนกลายเป็นก้อนใหญ่ปกคลุม อวัยวะเพศไว้ทั้งหมด

(๕๔) อหิวาตกโรค (Cholera) มีอาการถ่ายเหลวเป็นน้ำอย่างมาก อาเจียน ตาโหล ผิวหนังเหี่ยวยุบ หรือปัสสาวะน้อยหรือไม่ปัสสาวะ ถ้าไม่ได้รับการรักษา ผู้ป่วยจะถึงแก่กรรมได้อย่างรวดเร็ว โรคนี้สามารถระบาดลุกลามได้

(๕๕) อาการภายหลังได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค (Adverse Event Following Immunization : AEFI) มีอาการหรือมีความผิดปกติที่เกิดขึ้น เช่น อาการไข้สูง ชัก กล้ามเนื้ออ่อนแรง ผื่น เป็นต้น ภายหลังได้รับการสร้างเสริม ภูมิคุ้มกันโรคภายในระยะเวลา ๔ สัปดาห์

(๕๖) อาหารเป็นพิษ (Food poisoning) มีอาการคลื่นไส้ อาเจียน ปวดท้อง ท้องเสียไม่รุนแรง ซึ่งอาการเกิดขึ้นภายในระยะเวลา ๖ - ๒๔ ชั่วโมง ภายหลังได้รับ เชื้อแบคทีเรียที่สร้างสารพิษ ในกรณีได้รับสารพิษบางชนิดอาจมีอาการทางระบบ ประสาทร่วมด้วย

(๕๗) ไอกรน (Pertussis) ในระยะแรกมีน้ำมูก ไอ และอาจมีไข้ต่ำ ตาแดง น้ำตาไหล เป็นระยะเวลาประมาณ ๑ - ๒ สัปดาห์ ในระยะที่สอง มีอาการไอมากขึ้น เป็นระยะเวลาอย่างน้อย ๒ สัปดาห์ขึ้นไป เมื่อหายใจเข้าจะมีเสียงวี๊ดระหว่างหรือหลังไอ กรณีเด็กเล็กอาจมีอาเจียนหลังไอ กรณีเด็กทารกอาจมีอาการเขียวระหว่างไอ และอาจมีเลือดออกใต้เยื่อบุตา ในระยะฟื้นตัว มีอาการไอเป็นชุด ๆ ซึ่งจะค่อย ๆ ลดลงทั้งความรุนแรงของการไอและจำนวนครั้ง แต่จะยังมีอาการไอหลายสัปดาห์ ระยะของโรคทั้งหมดถ้าไม่มีโรคแทรกซ้อนจะใช้เวลาประมาณ ๖ - ๑๐ สัปดาห์

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

ปิยะสกล สกลสัตยาทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง ด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ
พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยคำแนะนำของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ช่องทางเข้าออกดังต่อไปนี้เป็นด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

ลำดับ	ประเภท	ชื่อด่าน	จังหวัด
๑	ท่าอากาศยาน	กระบี่	กระบี่
๒	ท่าเรือ	กระบี่	
๓	ท่าเรือ	กรุงเทพฯ	กรุงเทพฯ
๔	ท่าอากาศยาน	ดอนเมือง	กาญจนบุรี
๕	พรมแดน	สังขละบุรี (เจดีย์สามองค์)	
๖	พรมแดน	บ้านพุน้ำร้อน	จันทบุรี
๗	พรมแดน	บ้านฝักกาด	
๘	พรมแดน	บ้านแหลม	
๙	ท่าเรือ	เกาะสีชัง	ชลบุรี
๑๐	ท่าเรือ	ศรีราชา	
๑๑	ท่าเรือ	สัตหีบ	
๑๒	ท่าเรือ	แหลมฉบัง	
๑๓	ท่าเรือ	เชียงแสน	เชียงราย
๑๔	ท่าอากาศยาน	แม่ฟ้าหลวงเชียงราย	
๑๕	พรมแดน	แม่สาย	

ลำดับ	ประเภท	ชื่อदान	จังหวัด
๑๖	พรมแดน	สะพานมิตรภาพ ๔ (เชียงของ)	เชียงราย
๑๗	ท่าอากาศยาน	เชียงใหม่	เชียงใหม่
๑๘	ท่าเรือ	กันตัง	ตรัง
๑๙	พรมแดน	บ้านหาดเล็ก	ตราด
๒๐	ท่าอากาศยาน	แม่สอด	ตาก
๒๑	พรมแดน	แม่สอด	
๒๒	พรมแดน	ท่าเทียบเรือเทศบาลเมือง นครพนม	นครพนม
๒๓	พรมแดน	สะพานมิตรภาพ ๓ (นครพนม)	
๒๔	ท่าเรือ	นครศรีธรรมราช	นครศรีธรรมราช
๒๕	ท่าอากาศยาน	นราธิวาส	นราธิวาส
๒๖	พรมแดน	ตากใบ	
๒๗	พรมแดน	บูเก๊ะตา	
๒๘	พรมแดน	สุโหงโกลก	
๒๙	พรมแดน	ห้วยโก๋น	
๓๐	พรมแดน	บึงกาฬ	บึงกาฬ
๓๑	ท่าอากาศยาน	หัวหิน	ประจวบคีรีขันธ์
๓๒	ท่าเรือ	ประจวบคีรีขันธ์ (บางสะพาน)	
๓๓	พรมแดน	สิงขร	
๓๔	ท่าเรือ	ปัตตานี	ปัตตานี
๓๕	ท่าอากาศยาน	พิษณุโลก	พิษณุโลก
๓๖	ท่าอากาศยาน	ภูเก็ต	ภูเก็ต
๓๗	ท่าเรือ	ภูเก็ต	
๓๘	พรมแดน	ท่าเทียบเรือเทศบาลเมือง มุกดาหาร	มุกดาหาร

ลำดับ	ประเภท	ชื่อตำบล	จังหวัด
๓๙	พรมแดน	สะพานมิตรภาพ ๒ (มุกดาหาร)	มุกดาหาร
๔๐	พรมแดน	เบตง	ยะลา
๔๑	ท่าเรือ	ระนอง	ระนอง
๔๒	ท่าอากาศยาน	อู่ตะเภา	ระยอง
๔๓	ท่าเรือ	มาบตาพุด	
๔๔	พรมแดน	เข็ญคาน	เลย
๔๕	พรมแดน	ท่าลี่	
๔๖	พรมแดน	ช่องสะง่า	ศรีสะเกษ
๔๗	ท่าอากาศยาน	หาดใหญ่	สงขลา
๔๘	ท่าเรือ	สงขลา	
๔๙	พรมแดน	บ้านประกอบ	
๕๐	พรมแดน	ป่าดงเบขาร์	
๕๑	พรมแดน	สะเดา	
๕๒	ท่าเรือ	ตำมะลัง	
๕๓	พรมแดน	ควนโดน	สตูล
๕๔	ท่าอากาศยาน	สุวรรณภูมิ	สมุทรปราการ
๕๕	พรมแดน	บ้านคลองลึก	สระแก้ว
๕๖	ท่าอากาศยาน	สุโขทัย	สุโขทัย
๕๗	ท่าอากาศยาน	สมุย	สุราษฎร์ธานี
๕๘	ท่าอากาศยาน	สุราษฎร์ธานี	
๕๙	ท่าเรือ	เกาะสมุย	
๖๐	ท่าเรือ	สุราษฎร์ธานี	
๖๑	พรมแดน	กาบเชิง	สุรินทร์
๖๒	พรมแดน	ท่าเรือวัดห้วยโศก	หนองคาย
๖๓	พรมแดน	สะพานมิตรภาพ ๑ (หนองคาย)	

ลำดับ	ประเภท	ชื่อด่าน	จังหวัด
๖๔	พรมแดน	สถานีรถไฟหนองคาย	หนองคาย
๖๕	พรมแดน	บ้านภูดู่	อุดรดิตถ์
๖๖	ท่าอากาศยาน	อุดรธานี	อุดรธานี
๖๗	ท่าอากาศยาน	อุบลราชธานี	อุบลราชธานี
๖๘	พรมแดน	ช่องเม็ก	

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

ปิยะสกล สกลสัตยาทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ
พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรให้มีการแต่งตั้งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการเฝ้าระวังป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อหรือโรคระบาด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ข้าราชการสังกัดกระทรวงสาธารณสุขซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

- ปลัดกระทรวงสาธารณสุข
- รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข
- ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข
- สาธารณสุขนิเทศก์
- ข้าราชการสังกัดกรมควบคุมโรค ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้
 - อธิบดีกรมควบคุมโรค
 - รองอธิบดีกรมควบคุมโรค
 - ผู้อำนวยการสถาบันบำราศนราดูร
 - ผู้อำนวยการสถาบันป้องกันควบคุมโรคเขตเมือง
 - ผู้อำนวยการสถาบันราชประชาสมาสัย
 - ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๑ - ๑๒
 - ผู้อำนวยการสำนักโรคระบาดวิทยา
 - ผู้อำนวยการสำนักโรคติดต่อทั่วไป
 - ผู้อำนวยการสำนักโรคติดต่อทางเดินหายใจ
 - ผู้อำนวยการสำนักโรคติดต่ออุบัติใหม่

(๕.๑๑) ผู้อำนวยการสำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

(๕.๑๒) ผู้อำนวยการสำนักวัณโรค

(๕.๑๓) ข้าราชการสังกัดสำนักกระบาดวิทยาหรือข้าราชการที่ได้รับมอบหมายให้ไปช่วยราชการ หรือปฏิบัติราชการในสำนักกระบาดวิทยา ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้

(๕.๑๓.๑) นายแพทย์ ระดับชำนาญการพิเศษขึ้นไป

(๕.๑๓.๒) นายสัตวแพทย์ ระดับชำนาญการพิเศษขึ้นไป

(๕.๑๓.๓) นักวิชาการสาธารณสุข ระดับชำนาญการ

พิเศษขึ้นไป

(๖) ข้าราชการสังกัดกรมการแพทย์ ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้

(๖.๑) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลนพรัตนราชธานี

(๖.๒) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลราชวิถี

(๖.๓) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเลิดสิน

(๖.๔) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสงฆ์

(๖.๕) ผู้อำนวยการสถาบันประสาทวิทยาแห่งชาติ

(๖.๖) ผู้อำนวยการสถาบันพยาธิวิทยา

(๖.๗) ผู้อำนวยการสถาบันมะเร็งแห่งชาติ

(๖.๘) ผู้อำนวยการสถาบันโรคผิวหนัง

(๖.๙) ผู้อำนวยการสถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี

ข้อ ๒ ให้ข้าราชการสังกัดกระทรวงสาธารณสุขซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ เฉพาะในเขตท้องที่ที่ตนมีอำนาจหน้าที่ ดูแลและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ

(๑) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด

(๒) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์

(๓) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลทั่วไป

(๔) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน

(๕) สาธารณสุขอำเภอหรือสาธารณสุขกิ่งอำเภอ

(๖) ข้าราชการที่ปฏิบัติราชการ ณ ด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้

- (๖.๑) นายแพทย์ ระดับปฏิบัติการขึ้นไป
- (๖.๒) นายสัตวแพทย์ ระดับปฏิบัติการขึ้นไป
- (๖.๓) นักวิชาการสาธารณสุข ระดับปฏิบัติการขึ้นไป
- (๖.๔) พยาบาลวิชาชีพ ระดับปฏิบัติการขึ้นไป
- (๖.๕) เจ้าพนักงานสาธารณสุข ระดับปฏิบัติงานขึ้นไป
- (๖.๖) เจ้าพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ ระดับปฏิบัติงานขึ้นไป

ข้อ ๓ ให้ข้าราชการสังกัดกระทรวงมหาดไทยซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ เฉพาะในเขตท้องที่ที่ตนมีอำนาจหน้าที่ ดูแลและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ

- (๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด
- (๒) นายอำเภอ

ข้อ ๔ ให้ข้าราชการสังกัดกรุงเทพมหานครซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ เฉพาะในเขตท้องที่ที่ตนมีอำนาจหน้าที่ ดูแลและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ

- (๑) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
- (๒) ปลัดกรุงเทพมหานคร
- (๓) ผู้อำนวยการสำนักงานการแพทย์
- (๔) รองผู้อำนวยการสำนักงานการแพทย์
- (๕) ผู้อำนวยการสำนักอนามัย
- (๖) รองผู้อำนวยการสำนักอนามัย
- (๗) ผู้อำนวยการกองควบคุมโรคติดต่อ สังกัดสำนักอนามัย
- (๘) หัวหน้ากลุ่มงานระบาดวิทยา กองควบคุมโรคติดต่อ สังกัดสำนักอนามัย
- (๙) ผู้อำนวยการศูนย์บริการสาธารณสุข สังกัดสำนักอนามัย
- (๑๐) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดกรุงเทพมหานคร

ข้อ ๕ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

ปิยะสกล สกลสัตยาทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ
พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรให้มีการแต่งตั้งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อหรือโรคระบาด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ข้าราชการสังกัดกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ เป็นเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๑) เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานด้านระบาดวิทยา การเฝ้าระวัง การป้องกัน หรือการควบคุม โรคติดต่อมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี

(๒) เป็นผู้ได้รับวุฒิปริญญาตรีป้องกัน แขนงระบาดวิทยา

(๓) เป็นผู้สำเร็จการอบรมหลักสูตรระบาดวิทยาภาคสนาม (Field Epidemiology Training Program : FETP)

(๔) เป็นผู้สำเร็จการอบรมหลักสูตรระบาดวิทยาภาคสนาม สำหรับแพทย์ หัวหน้าทีมและผู้สอบสวนหลัก

(๕) เป็นผู้สำเร็จการอบรมหลักสูตรระบาดวิทยาและการจัดการทีม เฝ้าระวังสอบสวนเคลื่อนที่เร็ว สำหรับแพทย์หัวหน้าทีมและผู้สอบสวนหลัก (Field Epidemiology and Management Training : FEMT)

(๖) เป็นผู้สำเร็จการอบรมหลักสูตรนักวิชาการสาธารณสุข ด้านระบาดวิทยาภาคสนาม

(๗) เป็นผู้สำเร็จการอบรมหลักสูตรอื่นใดที่กรมควบคุมโรคกำหนดหรือที่กรมควบคุมโรครับรอง

ข้อ ๒ ให้ข้าราชการสังกัดกระทรวงสาธารณสุขซึ่งมิใช่ข้าราชการสังกัดกรมควบคุมโรคตามข้อ ๑ ข้าราชการสังกัดกระทรวงกลาโหม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ เป็นเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ เฉพาะในเขตท้องที่ที่ตนมีอำนาจหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ

(๑) เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานด้านระบาดวิทยา การเฝ้าระวัง การป้องกัน หรือการควบคุมโรคติดต่อมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี

(๒) เป็นผู้ได้รับวุฒิบัตรเวชศาสตร์ป้องกัน แขนงระบาดวิทยา

(๓) เป็นผู้สำเร็จการอบรมหลักสูตรระบาดวิทยาภาคสนาม (Field Epidemiology Training Program : FETP)

(๔) เป็นผู้สำเร็จการอบรมหลักสูตรระบาดวิทยาภาคสนาม สำหรับแพทย์ หัวหน้าทีมและผู้สอบสวนหลัก

(๕) เป็นผู้สำเร็จการอบรมหลักสูตรระบาดวิทยาและการจัดการทีม เฝ้าระวังสอบสวนเคลื่อนที่เร็ว สำหรับแพทย์หัวหน้าทีมและผู้สอบสวนหลัก (Field Epidemiology and Management Training : FEMT)

(๖) เป็นผู้สำเร็จการอบรมหลักสูตรนักวิชาการสาธารณสุข ด้านระบาดวิทยาภาคสนาม

(๗) เป็นผู้สำเร็จการอบรมหลักสูตรอื่นใดที่กรมควบคุมโรคกำหนดหรือที่กรมควบคุมโรครับรอง

ข้อ ๓ หลักสูตรการฝึกอบรมสำหรับผู้ที่ จะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามข้อ ๑ (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) และข้อ ๒ (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) ต้องเป็นหลักสูตรการฝึกอบรมที่กรมควบคุมโรคกำหนดหรือที่กรมควบคุมโรครับรอง โดยมีเงื่อนไขดังนี้

(๑) หลักสูตรการฝึกอบรมที่กรมควบคุมโรคกำหนด หมายถึง หลักสูตรการฝึกอบรมเฉพาะที่กรมควบคุมโรคเป็นผู้จัดการฝึกอบรม

(๒) หลักสูตรการฝึกอบรมที่กรมควบคุมโรครับรอง หมายถึง หลักสูตรการฝึกอบรมที่กรมควบคุมโรคเป็นผู้จัดการฝึกอบรมหรือหลักสูตรการฝึกอบรมที่สถาบันอุดมศึกษา ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรพัฒนาเอกชน

ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่มีใช้เป็นการแสวงหาผลกำไรและดำเนินกิจกรรมด้านการสาธารณสุข เป็นผู้จัดการฝึกอบรมโดยกรมควบคุมโรคเป็นผู้ให้การรับรอง

กรณีสถาบันอุดมศึกษา ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรพัฒนาเอกชนซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่มีใช้เป็นการแสวงหาผลกำไรและดำเนินกิจกรรมด้านการสาธารณสุข ประสงค์ที่จะจัดการฝึกอบรม ตามหลักสูตรการฝึกอบรมที่กำหนดไว้ในข้อ ๑ (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) และข้อ ๒ (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) ให้สถาบันอุดมศึกษา ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรพัฒนาเอกชน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่มีใช้เป็นการแสวงหาผลกำไรและดำเนินกิจกรรมด้านการสาธารณสุข ส่งร่างหลักสูตรการฝึกอบรมมายังกรมควบคุมโรคเพื่อพิจารณาและให้การรับรองก่อน จึงจะสามารถจัดการฝึกอบรมหลักสูตรนั้นได้

ข้อ ๔ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

ปิยะสกล สกลสัตยาทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ระเบียบกระทรวง

ระเบียบกระทรวงสาธารณสุข
ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ในคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๑ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการสรรหา” หมายความว่า คณะกรรมการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ

“กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ” หมายความว่า กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ข้อ ๔ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ไม่เป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่นหรือกรรมการ ที่ปรึกษา หรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง

(๕) ไม่เป็นบุคคลซึ่งทางราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือหน่วยงานของเอกชน ไล่ออก ปลดออก หรือเลิกจ้างเพราะเหตุทุจริตต่อหน้าที่ เพราะประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ

(๖) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๕ ในการพิจารณาเสนอรายชื่อผู้ที่มีความเหมาะสมเพื่อคัดเลือกให้เป็น ผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มาจากองค์กรพัฒนาเอกชน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่มีใช่เป็นการแสวงหาผลกำไรและดำเนินกิจกรรมด้านการ สาธารณสุข ตามมาตรา ๑๑ (๔) แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ต้อง พิจารณาจากองค์กรพัฒนาเอกชนที่มีลักษณะ ดังนี้

(๑) มีที่ตั้งสำนักงานและรายชื่อกรรมการหรือคณะกรรมการที่ชัดเจน

(๒) มีผลการดำเนินการ เอกสาร ภาพถ่าย หรือหลักฐานอื่น ๆ ที่แสดงถึง กิจกรรมตามวัตถุประสงค์ขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการเฝ้าระวัง การป้องกัน หรือ การควบคุมโรคติดต่อ

(๓) มีหลักฐานการเป็นนิติบุคคล หรือกรณีที่ไม่ได้เป็นนิติบุคคลต้องมี หน่วยงานของรัฐออกหนังสือรับรองการมีอยู่ขององค์กรพัฒนาเอกชนนั้น

ข้อ ๖ ให้มีคณะกรรมการสรรหาคณะหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่สรรหากรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธาน อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมปศุสัตว์ อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์ การแพทย์ และอธิบดีกรมอนามัย เป็นกรรมการ อธิบดีกรมควบคุมโรคเป็นกรรมการ และเลขานุการ ผู้อำนวยการสำนักโรคติดต่อทั่วไป กรมควบคุมโรค เป็นกรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการคนที่หนึ่ง และผู้อำนวยการสำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการคนที่สอง

ข้อ ๗ การประชุมของคณะกรรมการสรรหา ต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ จึงเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มียกเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๘ การได้มาซึ่งรายชื่อของผู้ที่มีความเหมาะสมเพื่อคัดเลือกให้เป็น ผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ได้มาโดยวิธีการดังนี้

(๑) คณะกรรมการสรรหาพิจารณาเสนอรายชื่อผู้ที่มีความเหมาะสม โดยให้ เสนอได้คนละไม่เกินสี่รายชื่อ

(๒) วิธีการอื่นใดที่คณะกรรมการสรรหาเห็นสมควร

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาคัดเลือกผู้สมควรได้รับการแต่งตั้ง เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ โดยให้คำนึงถึงองค์ประกอบ ดังนี้

(๑) ประวัติส่วนตัว การศึกษา และประวัติการทำงาน

(๒) ความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ซึ่งเป็นที่ประจักษ์ในด้านการ สาธารณสุข การควบคุมโรค หรือด้านอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการเฝ้าระวัง การป้องกัน หรือการควบคุมโรคติดต่อ

(๓) ผลงานหรือความสำเร็จที่ผ่านมา

(๔) ความเหมาะสมอื่น ๆ

ข้อ ๑๐ การคัดเลือกผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ก่อนการพิจารณาคัดเลือก ให้คณะกรรมการสรรหาตรวจสอบคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้ามพร้อมทั้งประวัติและผลงานของแต่ละคน โดยให้ผู้ที่มีความเหมาะสม เพื่อคัดเลือกให้เป็นผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจัดส่งประวัติ และผลงานของตนเองให้แก่คณะกรรมการสรรหา ตามแบบที่ฝ่ายเลขานุการจัดทำขึ้น

(๒) คัดเลือกผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนอย่างน้อยหกรายชื่อ แต่ไม่เกินแปดรายชื่อ โดยในจำนวนนี้ต้องมีรายชื่อของผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากองค์กรพัฒนาเอกชนซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่มีใช่เป็นการแสวงหาผลกำไรและดำเนินกิจกรรมด้านการสาธารณสุข จำนวนไม่น้อยกว่าสองรายชื่อ

(๓) นำรายชื่อพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องของผู้ที่ได้รับการคัดเลือก เสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต่อไป

ข้อ ๑๑ ในการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิครั้งแรก ให้รัฐมนตรีพิจารณาแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้แล้วเสร็จภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่คณะกรรมการสรรหาได้เสนอรายชื่อผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต่อรัฐมนตรี

ข้อ ๑๒ ให้รัฐมนตรีรักษาการตามระเบียบนี้ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการตามระเบียบนี้ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด และให้คำสั่งหรือข้อวินิจฉัยของรัฐมนตรีถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙

ปิยะสกล สกลสัตยาทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ประกาศคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ

ประกาศคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ
เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง
และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการโรคติดต่อจังหวัด
และกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร
พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติจึงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการโรคติดต่อจังหวัด ตามมาตรา ๒๐ (๓) (๔) และ (๕) กรรมการโรคติดต่อจังหวัด ตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง และกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร ตามมาตรา ๒๖ (๓) (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการโรคติดต่อจังหวัดและกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ การแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๐ (๓) (๔) และ (๕) กรรมการตามมาตรา ๒๐ วรรคสองและกรรมการตามมาตรา ๒๖ (๓) (๔) และ (๕) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี แต่งตั้ง โดยให้พิจารณาผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งจากความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์ซึ่งเป็นที่ประจักษ์ในด้านการสาธารณสุข การควบคุมโรค หรือด้านอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการเฝ้าระวัง การป้องกัน หรือการควบคุมโรคติดต่อเป็นสำคัญ

ข้อ ๔ ให้กรรมการตามมาตรา ๒๐ (๓) (๔) และ (๕) กรรมการตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง และกรรมการตามมาตรา ๒๖ (๓) (๔) และ (๕) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ข้อ ๕ ให้กรรมการตามมาตรา ๒๐ (๔) และกรรมการตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง สามารถดำรงตำแหน่งต่อเนื่องได้โดยไม่นำข้อ ๔ มาใช้บังคับ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กรณีกรรมการตามมาตรา ๒๐ (๔) หากจังหวัดใดมีอำเภอไม่เกินสามอำเภอ หรือจังหวัดใดที่มีโรงพยาบาลศูนย์หรือโรงพยาบาลทั่วไปเพียงหนึ่งแห่ง หรือมีโรงพยาบาลชุมชนไม่เกินสามแห่งแล้วแต่กรณี

(๒) กรณีกรรมการตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง หากจังหวัดใดมีโรงพยาบาลในสังกัดหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นนอกจากโรงพยาบาลในสังกัดหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๒๐ (๔) ไม่เกินสามแห่ง และผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นดังกล่าวได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมการโรคติดต่อจังหวัดทั้งหมด

ข้อ ๖ ในกรณีที่กรรมการตามมาตรา ๒๐ (๔) กรรมการตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง และกรรมการตามมาตรา ๒๖ (๔) ได้เปลี่ยนหน่วยงานจากที่ต้นสังกัดไปสังกัดยังหน่วยงานอื่น หากยังเป็นหน่วยงานในประเภทเดียวกันและตั้งอยู่ในจังหวัดเดียวกัน ให้กรรมการผู้นั้นดำรงตำแหน่งกรรมการตามมาตรา ๒๐ (๔) กรรมการตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง หรือกรรมการตามมาตรา ๒๖ (๔) แล้วแต่กรณีต่อไปตามวาระที่ต้นเหลืออยู่

ข้อ ๗ ในกรณีที่กรรมการตามมาตรา ๒๐ (๓) (๔) และ (๕) กรรมการตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง หรือกรรมการตามมาตรา ๒๖ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแล้วแต่กรณีแต่งตั้งกรรมการแทนกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง และให้ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระของกรรมการตามมาตรา ๒๐ (๓) (๔) และ (๕) กรรมการตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง หรือกรรมการ

ตามมาตรา ๒๖ (๓) (๔) และ (๕) เหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแล้วแต่กรณี จะไม่ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการแทนก็ได้ และให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

ข้อ ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว กรรมการตามมาตรา ๒๐ (๓) (๔) และ (๕) กรรมการตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง และกรรมการตามมาตรา ๒๖ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแล้วแต่กรณี ให้ออก เพราะมีพฤติกรรมการเสื่อมเสีย บกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๙ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแล้วแต่กรณี แต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๒๐ (๓) (๔) และ (๕) กรรมการตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง และกรรมการตามมาตรา ๒๖ (๓) (๔) และ (๕) ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ

ข้อ ๑๐ ให้ประธานกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติรักษาการตามประกาศนี้ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการตามประกาศนี้ ให้ประธานกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด และให้คำสั่งหรือข้อวินิจฉัยของประธานกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙

ปิยะสกล สกลสัตยาทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ประธานกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ

ประกาศคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ
เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อ
พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อ เพื่อทำหน้าที่ในการเฝ้าระวัง สอบสวนโรค ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติจึงกำหนดหลักเกณฑ์การจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อ ทั้งนี้ ให้ความหมายรวมถึงผู้ช่วยของเจ้าหน้าที่ดังกล่าวด้วย

“เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์และการสาธารณสุข” หมายความว่า ผู้ซึ่งสำเร็จการศึกษาในสาขาแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ เกษศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ สาธารณสุขศาสตร์ เทคนิคการแพทย์ ระบาดวิทยา จุลชีววิทยา พืชวิทยา หรือสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

“หน่วยงานภาคเอกชน” หมายความว่า หน่วยงานภาคเอกชน หน่วยงานภาคประชาสังคม องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร มูลนิธิ สมาคม หรือองค์กรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๔ ผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อ ต้องผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตรระดับปริญญา หรือการฝึกหัด การป้องกัน หรือการควบคุมโรคติดต่อ ที่กรมควบคุมโรคกำหนดหรือที่กรมควบคุมโรครับรอง

ข้อ ๕ ให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด หรือสำนักงานมัย กรุงเทพมหานคร มีหน้าที่จัดทำรายชื่อเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์และการสาธารณสุข เจ้าหน้าที่งานควบคุมโรคติดต่อ หรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาคเอกชน ซึ่งเป็นผู้ที่สมควรได้รับการแต่งตั้งให้เป็นหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อในแต่ละอำเภอหรือแต่ละเขต เสนอต่อคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และให้เสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เพื่อพิจารณาแต่งตั้งหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อตามที่เห็นสมควรต่อไป

ในกรณีที่หน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อมีจำนวนเจ้าหน้าที่ในหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนด ให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหรือสำนักงานมัย กรุงเทพมหานครดำเนินการตามวิธีการและขั้นตอนที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง เพื่อให้มีการแต่งตั้งหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อทดแทนตำแหน่งที่ว่างลง ภายในสามสิบวันนับจากวันที่ตำแหน่งนั้นว่างลง

ข้อ ๖ เจ้าหน้าที่ในหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแล้วแต่กรณี ให้ออกเพราะมีพฤติกรรมเสื่อมเสีย บกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) ได้ย้ายหรือโอนไปยังหน่วยงานที่มีได้ตั้งอยู่ในอำเภอหรือเขตเดียวกัน

ข้อ ๗ ให้ประธานกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติรักษาการตามประกาศนี้
ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการตามประกาศนี้ ให้ประธานกรรมการ
โรคติดต่อแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด และให้คำสั่งหรือข้อวินิจฉัยของประธาน
กรรมการโรคติดต่อแห่งชาติถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙

ปิยะสกล สกลสัตยาทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ประธานกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ

ประกาศกรมควบคุมโรค

ประกาศกรมควบคุมโรค
เรื่อง หลักสูตรการฝึกอบรมสำหรับผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นเจ้าหน้าที่
ในหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อ
พ.ศ. ๒๕๖๐

ตามประกาศคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๔ ได้กำหนดให้ผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อต้องผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตรระดับปริญญา หรือการเฝ้าระวัง การป้องกัน หรือการควบคุมโรคติดต่อที่กรมควบคุมโรคกำหนดหรือที่กรมควบคุมโรครับรอง นั้น

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ แห่งประกาศคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๙ อธิบดีกรมควบคุมโรคจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ หลักสูตรการฝึกอบรมสำหรับผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อที่กรมควบคุมโรคกำหนด หมายถึง หลักสูตรการฝึกอบรมเฉพาะที่กรมควบคุมโรคเป็นผู้จัดการฝึกอบรม อันได้แก่หลักสูตรหนึ่งหลักสูตรใด ดังต่อไปนี้

- ๑) วุฒิบัตรหรืออนุมัติบัตรเวชศาสตร์ป้องกัน แขนงระบาดวิทยา
- ๒) หลักสูตรระดับปริญญาภาคสนาม (Field Epidemiology Training Program (FETP))
- ๓) หลักสูตรระดับปริญญาภาคสนาม สำหรับแพทย์หัวหน้าทีมและผู้สอบสวนหลัก
- ๔) หลักสูตรระดับปริญญาและการจัดการทีมเฝ้าระวังสอบสวนเคลื่อนที่เร็ว สำหรับแพทย์หัวหน้าทีมและผู้สอบสวนหลัก (Field Epidemiology and Management Training (FEMT))
- ๕) หลักสูตรนักวิชาการสาธารณสุข ด้านระบาดวิทยาภาคสนาม

ข้อ ๒ หลักสูตรการฝึกอบรมสำหรับผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อที่กรมควบคุมโรครับรอง หมายถึง หลักสูตรการฝึกอบรมที่กรมควบคุมโรคเป็นผู้จัดการฝึกอบรมหรือหลักสูตรการฝึกอบรมที่สถาบันอุดมศึกษา ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรพัฒนาเอกชน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่มีใช่เป็นการแสวงหาผลกำไรและดำเนินกิจกรรมด้านการสาธารณสุข เป็นผู้จัดการฝึกอบรม โดยกรมควบคุมโรคเป็นผู้ให้การรับรอง อันได้แก่หลักสูตรหนึ่งหลักสูตรใด ดังต่อไปนี้

(๑) หลักสูตรระบาศึกษาการประเมินความเสี่ยงและการควบคุมโรคและภัยสุขภาพ สำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่ชายแดน ๕ จังหวัดต้นแบบระยะเวลาไม่ต่ำกว่า ๑๒๐ ชั่วโมง

(๒) หลักสูตรระบาศึกษาและการจัดการสำหรับหัวหน้ากลุ่มงานควบคุมโรคของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด

(๓) หลักสูตรระบาศึกษาเร่งด่วน สำหรับหัวหน้าทีมเฝ้าระวังสอบสวนเคลื่อนที่เร็ว

(๔) หลักสูตรระบาศึกษาที่มีการบรรยายและฝึกปฏิบัติด้านการเฝ้าระวังสอบสวน ควบคุมโรค และการเก็บสิ่งส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการ ระยะเวลาไม่ต่ำกว่า ๒๐ ชั่วโมง

ข้อ ๓ กรณีสถาบันอุดมศึกษา ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรพัฒนาเอกชน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่มีใช่เป็นการแสวงหาผลกำไรและดำเนินกิจกรรมด้านการสาธารณสุข ประสงค์ที่จะจัดการฝึกอบรมตามหลักสูตรการฝึกอบรมที่กำหนดไว้ในข้อ ๒ ให้สถาบันอุดมศึกษา ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรพัฒนาเอกชนซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่มีใช่เป็นการแสวงหาผลกำไรและดำเนินกิจกรรมด้านการสาธารณสุข ส่งร่างหลักสูตรการฝึกอบรมมายังกรมควบคุมโรคเพื่อพิจารณาและให้การรับรองก่อน จึงจะสามารถจัดการฝึกอบรมหลักสูตรนั้นได้

ข้อ ๔ กรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือการดำเนินการตามประกาศฉบับนี้ให้อธิบดีกรมควบคุมโรคเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

ข้อ ๕ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๐

เจษฎา โชคดำรงสุข

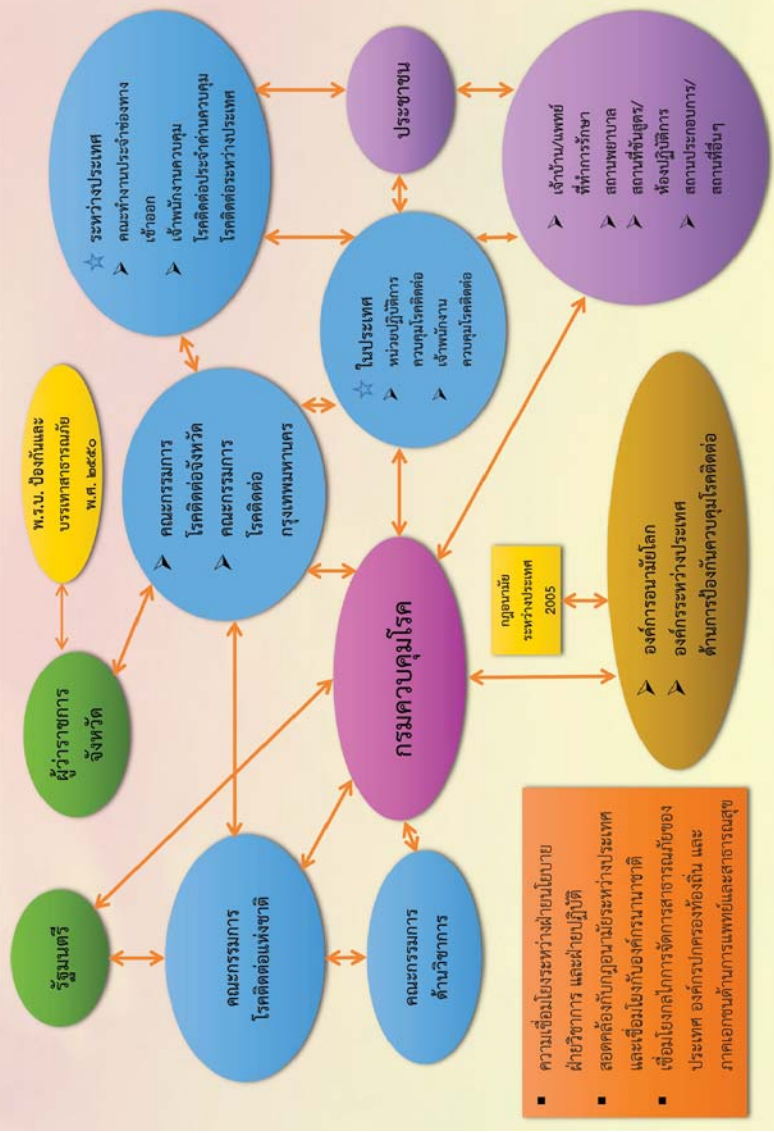
อธิบดีกรมควบคุมโรค

ตารางแสดงบทกำหนดโทษ

มาตรา	บทบัญญัติ	ระวางโทษ
๔๙	ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ คณะกรรมการด้านวิชาการ หรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๑๘ หรือคำสั่งของคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดตามมาตรา ๒๒ (๖) หรือคำสั่งของคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครตามมาตรา ๒๘ (๖) หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๔๕ (๑)	จำคุกไม่เกิน ๑ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๕๐	ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งตามมาตรา ๓๑	ปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท
๕๑	ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๓๔ (๑) (๒) (๕) หรือ (๖) มาตรา ๓๙ (๑) (๒) (๓) หรือ (๕) มาตรา ๔๐ (๕) หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๓๙ (๔)	ปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท
๕๒	ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๓๔ (๓) (๔) (๗) หรือ (๘) หรือมาตรา ๔๐ (๓) หรือ (๔) หรือผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครตามมาตรา ๓๕	จำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๕๓	ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๓๘	ปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท
๕๔	เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๔๐ (๒)	จำคุกไม่เกิน ๒ ปี หรือปรับไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๕๕	ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๔๕ วรรคสาม	ปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท
๕๖	ผู้ใดไม่มีสิทธิที่จะสวมเครื่องแบบหรือประดับเครื่องหมายของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามมาตรา ๔๖ กระทำการเช่นนั้นเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิ	จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

โครงสร้างและกลไกการดำเนินงาน

โครงสร้างและกลไกการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

- ความเชื่อมโยงระหว่างฝ่ายนโยบาย ฝ่ายวิชาการ และฝ่ายปฏิบัติ สอดคล้องกับกฎอนามัยระหว่างประเทศ และเชื่อมโยงกับองค์กรนานาชาติ
- เชื่อมโยงกลไกการจัดการสาธารณสุขแห่งประเทศไทย องค์กรปกครองท้องถิ่น และภาคเอกชนด้านการแพทย์และสาธารณสุข

องค์ประกอบและอำนาจหน้าที่
ของคณะกรรมการ/คณะทำงาน
ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

๑. คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ (๓๐ คน)

<p>มาตรา ๑๑ องค์ประกอบ</p>	<p>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข</p>
<p>ประธาน</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ปลัดกระทรวงกลาโหม ๒. ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ๓. ปลัดกระทรวงคมนาคม ๔. ปลัดกระทรวงมหาดไทย ๕. ปลัดกระทรวงแรงงาน ๖. ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ๗. ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ๘. เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ๙. ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ๑๐. อธิบดีกรมการแพทย์ ๑๑. อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ ๑๒. อธิบดีกรมปศุสัตว์ ๑๓. อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ๑๔. อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ๑๕. อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ๑๖. อธิบดีกรมอนามัย ๑๗. อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ๑๘. ปลัดกรุงเทพมหานคร
<p>กรรมการโดยตำแหน่ง</p>	<p>รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านสาธารณสุข การควบคุมโรค และด้านอื่นที่เป็นประโยชน์ในการป้องกันควบคุมโรคติดต่อ จำนวน ๔ คน โดยในจำนวนนี้ต้องแต่งตั้งจากองค์กรพัฒนาเอกชน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่มีใช่เป็นการแสวงหาผลกำไรและดำเนินกิจกรรมด้านการสาธารณสุข อย่างน้อย ๑ คน</p>
<p>กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ผู้แทนแพทยสภา ๒. ผู้แทนสภาการพยาบาล ๓. ผู้แทนสภาเทคนิคการแพทย์ ๔. ผู้แทนสมาคมโรงพยาบาลเอกชน
<p>กรรมการจากสภาวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>อธิบดีกรมควบคุมโรค</p>
<p>กรรมการและเลขานุการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ผู้อำนวยการสำนักโรคติดต่อทั่วไป ๒. ผู้อำนวยการสำนักระบาดวิทยา
<p>กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ</p>	

มาตรา ๑๔ อำนาจหน้าที่

- ๑ • กำหนดนโยบาย วางระบบ และแนวทางปฏิบัติในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐ คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด/กรุงเทพมหานคร ดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- ๒ • พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ หรือโรคระบาด และเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ
- ๓ • เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ และแนวทางปฏิบัติ เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
- ๔ • ให้คำปรึกษา แนะนำ และประสานงานแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนเกี่ยวกับการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ
- ๕ • ติดตาม ประเมินผล และตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด/กรุงเทพมหานคร เพื่อให้ปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการตามข้อ ๒
- ๖ • พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าชดเชย ค่าทดแทน ค่าตอบแทน หรือค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นในการดำเนินการเฝ้าระวัง การสอบสวนโรค การป้องกัน หรือการควบคุมโรคติดต่อ
- ๗ • แต่งตั้งคณะกรรมการด้านวิชาการหรือคณะอนุกรรมการ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
- ๘ • ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

๒. คณะกรรมการด้านวิชาการ (ไม่เกิน ๘ คน)

มาตรา ๑๖ องค์ประกอบ

ประธาน

ให้แต่งตั้งจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๑ (๔)

กรรมการโดยตำแหน่ง

ผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ด้านโรคติดต่อ
จำนวนไม่เกิน ๗ คน

มาตรา ๑๖ อำนาจหน้าที่

- ๑ • ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการประกาศเขตติดโรค
- ๒ • ให้คำแนะนำแก่อธิบดีในการประกาศโรคระบาด
- ๓ • ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีหรืออธิบดีในการประกาศยกเลิก เมื่อสถานการณ์ของโรคตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี สงบลงหรือกรณีมีเหตุอันสมควร
- ๔ • ปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติมอบหมาย

มาตรา ๑๖ วรรคท้าย ให้นำความในมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่กรณีวาราชการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการด้านวิชาการโดยอนุโลม

๓. คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด (ไม่น้อยกว่า ๑๘ คน)

มาตรา ๒๐ องค์ประกอบ

ประธาน

กรรมการโดยตำแหน่ง

ผู้ว่าราชการจังหวัด

๑. ปลัดจังหวัด
๒. ประชาสัมพันธ์จังหวัด
๓. ปศุสัตว์จังหวัด
๔. หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด
๕. ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่รับผิดชอบในเขตจังหวัด
๖. นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

กรรมการจากหน่วยงานด้านส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น*

๑. นายกเทศมนตรี จำนวน ๑ คน
๒. นายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๑ คน

กรรมการจากหน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข*

๑. ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์หรือผู้อำนวยการโรงพยาบาลทั่วไป จำนวน ๑ คน
๒. ผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน จำนวน ๒ คน
๓. สาธารณสุขอำเภอ จำนวน ๒ คน

กรรมการจากสถานพยาบาล*

ผู้ดำเนินการสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล จำนวน ๑ คน

กรรมการและเลขานุการ

นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ข้าราชการในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดที่ดำเนินงานด้านการป้องกันควบคุมโรคจำนวนไม่เกิน ๒ คน

อื่นๆ*

๑. จังหวัดใดมีโรงพยาบาลในสังกัดหน่วยงานของรัฐอื่นนอกจากมาตรา ๒๐ (๔) ให้แต่งตั้งผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดหน่วยงานของรัฐนั้น จำนวนไม่เกิน ๓ คน
๒. จังหวัดใดมีด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ให้แต่งตั้ง
 - ๒.๑ เจ้าหน้าที่ด่านควบคุมโรคติดต่อซึ่งประจำด่านฯ จำนวนแห่งละ ๑ คน
 - ๒.๒ ผู้รับผิดชอบช่องทางเข้าออกประจำด่านฯ จำนวนแห่งละ ๑ คน

* กรรมการซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง

มาตรา ๒๒ อำนาจหน้าที่

- ๑ • ดำเนินการตามนโยบาย ระบบ และแนวทางปฏิบัติในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อที่คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติกำหนด
- ๒ • จัดทำแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดในเขตพื้นที่จังหวัด
- ๓ • รายงานสถานการณ์โรคติดต่อหรือโรคที่ยังไม่ทราบสาเหตุที่อาจเป็นโรคระบาดซึ่งเกิดขึ้นในเขตพื้นที่จังหวัดต่ออธิบดีกรมควบคุมโรค
- ๔ • สนับสนุน ส่งเสริม ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในจังหวัดแล้วรายงานต่อคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ
- ๕ • แต่งตั้งคณะทำงานประจำช่องทางเข้าออกตามมาตรา ๒๓ ในกรณีที่จังหวัดนั้นมีด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ
- ๖ • เรียกให้บุคคลใดๆ มาให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น หรือให้จัดส่งข้อมูลหรือเอกสารใดๆ ที่จำเป็นหรือข้อคิดเห็นมาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณา
- ๗ • ดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวกับการควบคุมโรคติดต่อตามที่คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย หรือตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

๔. คณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร (๒๖ คน)

มาตรา ๒๖ องค์ประกอบ	ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
ประธาน	
กรรมการโดยตำแหน่ง	
กรรมการจากรพ.*	
กรรมการจากรพ. ในสังกัดหน่วยงานอื่นของรัฐ*	
กรรมการจากรพ. ในสังกัดหน่วยงานอื่นของรัฐ*	๑. ปลัดกรุงเทพมหานคร ๒. ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ๓. ผู้แทนกรมควบคุมโรค ๔. ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์ ๕. ผู้แทนกรมปศุสัตว์ ๖. ผู้แทนกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ๗. ผู้อำนวยการสำนักการแพทย์กรุงเทพมหานคร ๘. ผู้อำนวยการสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรุงเทพมหานคร ๙. ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสังกัดสภาวิชาชีพ ในเขตกรุงเทพมหานคร
กรรมการจากสถานพยาบาล*	๑. ผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน ๑ คน ๒. ผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๑ คน
กรรมการและเลขานุการ	ผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดหน่วยงานของรัฐนอกจาก มาตรา ๒๖ (๓) จำนวนไม่เกิน ๕ คน
กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ	ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน ๑ คน
อื่นๆ*	ผู้ดำเนินการสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล จำนวน ๑ คน
	ผู้อำนวยการสำนักอนามัย
	ข้าราชการในสังกัดสำนักอนามัยที่ดำรงตำแหน่ง ในระดับไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกอง จำนวนไม่เกิน ๒ คน
	๑. เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อซึ่งประจำด้านฯ ในเขตกทม. จำนวนแห่งละ ๑ คน ๒. ผู้รับผิดชอบช่องทางเข้าออกประจำด้านฯ ในเขตกทม. จำนวนแห่งละ ๑ คน

* กรรมการซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้ง

มาตรา ๒๘ อำนาจหน้าที่

- ๑ • ดำเนินการตามนโยบาย ระบบ และแนวทางปฏิบัติในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ ที่คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติกำหนด
- ๒ • จัดทำแผนปฏิบัติการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร
- ๓ • รายงานสถานการณ์โรคติดต่อหรือโรคที่ยังไม่ทราบสาเหตุที่อาจเป็นโรคระบาดซึ่งเกิดขึ้นในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครต่ออธิบดีกรมควบคุมโรค
- ๔ • สนับสนุน ส่งเสริม ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในกรุงเทพมหานคร แล้วรายงานต่อคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ
- ๕ • แต่งตั้งคณะทำงานประจำช่องทางเข้าออกตามมาตรา ๒๓
- ๖ • เรียกให้บุคคลใดๆ มาให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น หรือให้จัดส่งข้อมูลหรือเอกสารใดๆ ที่จำเป็นหรือขอคิดเห็นมาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณา
- ๗ • ดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวกับการควบคุมโรคติดต่อตามที่คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมอบหมาย หรือตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

๕. คณะทำงานประจำช่องทางเข้าออก

มาตรา ๒๓ องค์ประกอบ

ประธาน

เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบช่องทางเข้าออกนั้น

คณะทำงานโดยตำแหน่ง

๑. ผู้แทนกรมปศุสัตว์
๒. ผู้แทนกรมวิชาการเกษตร
๓. ผู้แทนกรมศุลกากร
๔. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
๕. ผู้แทนสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง
(ผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในช่องทางเข้าออกนั้น)

คณะทำงานจากรพ.

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดหน่วยงานของรัฐที่ดูแลรับผิดชอบช่องทางเข้าออกนั้น จำนวน ๑ คน

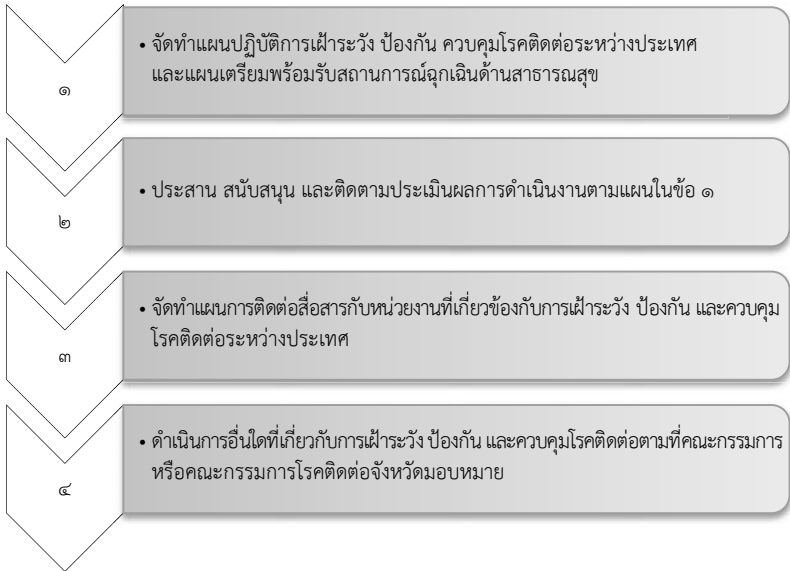
คณะทำงานและเลขานุการ

เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อซึ่งประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ จำนวน ๑ คน

อื่นๆ

๑. ช่องทางเข้าออกใดมีผู้แทนจากหน่วยงานของรัฐปฏิบัติหน้าที่ในช่องทางเข้าออกน้อยกว่าหน่วยงานตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๓ (๒) ให้คณะทำงานประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานเท่าที่มีอยู่
๒. ช่องทางใดมีผู้แทนจากหน่วยงานของรัฐปฏิบัติหน้าที่มากกว่าหน่วยงานตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๓ (๒) ให้คณะกรรมการประกาศกำหนดเพิ่มเติมจากจำนวนที่มีอยู่เดิมได้

มาตรา ๒๔ อำนาจหน้าที่

มาตรา ๓๐ ให้นำความในมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ มาใช้บังคับแก่องค์กรประกอบและอำนาจหน้าที่ของ คณะทำงานประจำช่องทางเข้าออกที่คณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครแต่งตั้งโดยอนุโลม

ตารางเปรียบเทียบสาระสำคัญ
ระหว่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๖๓
และพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

ตารางเปรียบเทียบสาระสำคัญของพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ และพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

ลำดับ	สาระสำคัญ	พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓	พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘	หมายเหตุ
๑	ประเภทของโรคติดต่อ	แบ่งเป็น ๓ ประเภท ได้แก่ - โรคติดต่อ - โรคติดต่อต้องแจ้งความ - โรคติดต่ออันตราย	แบ่งเป็น ๔ ประเภท ได้แก่ - โรคติดต่อ - โรคติดต่อที่ต้องแจ้งความ - โรคติดต่ออันตราย - โรคระบาด	เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ของโรคติดต่อในปัจจุบัน
๒	คณะกรรมการ/คณะทำงาน	-	- คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ - คณะกรรมการด้านวิชาการ - คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด - คณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร - คณะทำงานประจำช่องทางเข้าออก	เพื่อให้การกำหนดนโยบายแผนปฏิบัติการ หรือแนวทางปฏิบัติ ในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ รวมถึงการประสานงานเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
๓	กลไกการเฝ้าระวังโรคติดต่อ	เจ้าบ้าน/สถานพยาบาล/สถานที่ชั้นสูงตร ↓ แจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่/เจ้าพนักงานสาธารณสุข	เจ้าบ้าน/สถานพยาบาล/สถานที่ชั้นสูงตร/ ↓ สถานประกอบการ ↓ แจ้งพนักงานควบคุมโรคติดต่อ ↓ แจ้งคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด/กทม. ↓ แจ้งให้กรมควบคุมโรคทราบทันที	เพื่อให้การเฝ้าระวังป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และทันต่อสถานการณ์ของโรค

ตารางเปรียบเทียบสาระสำคัญของพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ และพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

ลำดับ	สาระสำคัญ	พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓	พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘	หมายเหตุ
๔	การประกาศโรคระบาด	-	ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศชื่อ อากาสสำคัญ และสถานที่ที่มีการระบาดเกิดขึ้น และมีอำนาจประกาศยกเลิกเมื่อสถานการณ์ของโรคสงบลง	เพื่อให้การเฝ้าระวัง ป้องกันควบคุม และการสอบสวนโรคมมีความรวดเร็ว ทันสถานการณ์ และเป็นระบบ
๕	เขตติดต่อโรค	ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศให้ท้องที่หรือเมืองใดนอกราชอาณาจักรเป็นเขตติดต่อโรคติดต่ออันตราย	ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศให้ท้องที่หรือเมืองใดนอกราชอาณาจักรเป็นเขตติดต่อโรคติดต่ออันตรายหรือเขตโรคระบาด	เพื่อให้การเฝ้าระวัง ป้องกันควบคุม และการสอบสวนโรคมมีความรวดเร็ว ทันสถานการณ์ และเป็นระบบ
๖	หน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อ	-	อย่างน้อยอำเภอ/เขตละหนึ่งหน่วย	เพื่อให้การเฝ้าระวัง ป้องกันควบคุม และการสอบสวนโรคมมีความรวดเร็ว ทันสถานการณ์ และเป็นระบบ
๗	หน่วยงานกลางในการเฝ้าระวังป้องกัน หรือควบคุมโรคติดต่อ	-	ให้กรมควบคุมโรคเป็นหน่วยงานกลางในการเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือควบคุมโรคติดต่อ และเป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ/กรมการวิชาการ	เพื่อให้การประสานงานการทำงานของทุกภาคส่วนมีความชัดเจน เป็นระบบ และสอดคล้องกับ ภูมิอนามัยระหว่างประเทศ

ตารางเปรียบเทียบสาระสำคัญของพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ และพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

ลำดับ	สาระสำคัญ	พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓	พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘	หมายเหตุ
๘	การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล	-	เปิดเผยเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติกำหนด	การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ต้องเป็นไปเท่าที่จำเป็น เฉพาะเพื่อการคุ้มครองป้องกันสุขภาพอนามัยของสาธารณชน
๙	การชดเชยความเสียหาย	-	ชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือควบคุมโรคติดต่อ ตามความจำเป็น	กรณีเกิดความเสียหาย จากการเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือควบคุมโรคติดต่อ ให้ทาง ราชการชดเชยความเสียหาย ที่เกิดขึ้นตามความจำเป็น
๑๐	ด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ	ให้ช่องทางและด่านตรวจคนเข้าเมือง ตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ	ให้รัฐมนตรีเป็นผู้มีอำนาจประกาศให้ช่องทางเข้าออกใดเป็นด่านควบคุมโรคติดต่อ ระหว่างประเทศหรือยกเลิกการเป็นด่าน ควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ	เพื่อให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำ ของคณะกรรมการโรคติดต่อ แห่งชาติเป็นผู้พิจารณา ประกาศกำหนดได้ตามความเหมาะสม
๑๑	คณะทำงานประจำช่องทางเข้าออก	-	ให้มีคณะทำงานประจำช่องทางเข้าออก ทุกช่องทางเข้าออกที่มีด้านควบคุมโรคติดต่อ ระหว่างประเทศ	เพื่อให้การประสานงาน การทำงานของทุกภาคส่วน มีความชัดเจน เป็นระบบ และสอดคล้องกับกฎอนามัย ระหว่างประเทศ

ตารางเปรียบเทียบสาระสำคัญของพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ และพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

ลำดับ	สาระสำคัญ	พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓	พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘	หมายเหตุ
๑๒	ผู้บังคับใช้กฎหมาย	เจ้าพนักงานสาธารณสุข	เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ	เพื่อให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายบัญญัติไว้
๑๓	เครื่องแบบ เครื่องหมาย บัตรประจำตัว	-	ให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย และบัตรประจำตัวสำหรับเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อเพื่อแสดงตัวขณะปฏิบัติหน้าที่	เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อเป็นไปอย่างสะดวกและคล่องตัว และเพื่อให้ประชาชนเชื่อมั่นว่าผู้นั้นเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายจริง
๑๔	บทกำหนดโทษ	ต่ำสุด - ปรับไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท สูงสุด - จำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท	ต่ำสุด - ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท สูงสุด - จำคุกไม่เกิน ๒ ปี หรือปรับไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท	ปรับอัตราโทษให้สูงขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน
๑๕	อำนาจในการเปรียบเทียบ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้	-	กรณีโทษปรับสถานเดียวหรือโทษจำคุกไม่เกิน หนึ่งปี ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติกำหนด	เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างรวดเร็ว คล่องตัว และมีประสิทธิภาพ

กว่าจะมาเป็นพระราชบัญญัติโรคติดต่อ

พ.ศ. ๒๕๕๘

กว่าจะมาเป็นพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

ลำดับ	เหตุการณ์	หมายเหตุ
๑	กรมควบคุมโรคแต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓	คำสั่งกรมควบคุมโรคที่ ๔๒๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓
๒	คณะกรรมการศึกษาการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ มีมติเห็นควรรื้อร่างตั้งคณะกรรมการเพื่อศึกษา วิเคราะห์ และรวบรวมข้อมูลด้านวิชาการเกี่ยวกับโรคติดต่อ รวมถึงปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมาย	มติคณะกรรมการศึกษาการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓
๓	กรมควบคุมโรคแต่งตั้งคณะกรรมการ ศึกษา ปรับปรุงพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓	คำสั่งกรมควบคุมโรคที่ ๗๐๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๓
๔	กรมควบคุมโรคจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นในการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ครั้งที่ ๑	วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๔ ณ โรงแรมอมารี แอร์พอร์ต ดอนเมือง กรุงเทพฯ
๕	กรมควบคุมโรคจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นในการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ครั้งที่ ๒	วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๔ ณ ห้องประชุมประเพณีจันทวิมล กรมควบคุมโรค
๖	ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ถูกกำหนดให้อยู่ในแผนการตรากฎหมายที่จำเป็นต่อการดำเนินการตามนโยบายและแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๘ (แผนนิติบัญญัติ) ลำดับ ข. ๔๕	คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบแผนเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๔
๗	กรมควบคุมโรคแต่งตั้งคณะกรรมการสนับสนุนการเสนอร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. เพื่อดำเนินการเตรียมความพร้อมด้านวิชาการต่อการนำเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นต่อกรมนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา	คำสั่งกรมควบคุมโรคที่ ๑๓๗๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕

ลำดับ	เหตุการณ์	หมายเหตุ
๘	กระทรวงสาธารณสุขได้มีหนังสือเสนอร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาอนุมัติหลักการ	หนังสือกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ ๐๔๐๒๒๕/๓๓๑๓ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๕
๙	คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ตามที่กระทรวงสาธารณสุขเสนอ และสั่งให้สำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกาตรวจพิจารณา	มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๕
๑๐	สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้แจ้งให้กระทรวงสาธารณสุขทราบถึง มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ เพื่อดำเนินการตาม มติคณะรัฐมนตรีต่อไป	หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๒๕๐๙๒ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๕
๑๑	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือแจ้งให้กรมควบคุมโรคจัดตั้ง ผู้แทนไปชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ในชั้นการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑๑๐/ป ๔๔๘ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๖
๑๒	คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) ประชุมเพื่อพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ครั้งแรก	วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๖
๑๓	คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) ประชุมเพื่อพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ครั้งสุดท้าย	วันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๗
๑๔	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือแจ้งให้กระทรวงสาธารณสุข และกรมควบคุมโรคยืนยันความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ที่ผ่านการตรวจพิจารณาแล้ว	หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๑๐/๑๓๗ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ และที่ นร ๐๙๑๐/๑๓๘ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

ลำดับ	เหตุการณ์	หมายเหตุ
๑๕	กระทรวงสาธารณสุขและกรมควบคุมโรค ได้มีหนังสือแจ้งไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า กระทรวงสาธารณสุขและกรมควบคุมโรคเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว	หนังสือกรมควบคุมโรค ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๔๔๖.๒/๕๗๙๙ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ และหนังสือกระทรวงสาธารณสุข ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๔๔๖.๒/๓๗๐๗ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗
๑๖	สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้ส่งร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ... ขึ้นมายังกระทรวงสาธารณสุข เนื่องจากมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งคณะรัฐมนตรีชุดใหม่ โดยขอให้แจ้งยืนยันในความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว	หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๒๖๓๕ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๗
๑๗	กระทรวงสาธารณสุขได้ส่งร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ไปยังรองนายกรัฐมนตรี (นายยงยุทธ ยุทธวงศ์) เพื่อให้ความเห็นชอบในการเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรี	หนังสือกระทรวงสาธารณสุข ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๔๔๖.๒/๗๑๓๓ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘
๑๘	รองนายกรัฐมนตรี (นายยงยุทธ ยุทธวงศ์) ได้ให้ความเห็นชอบตามที่กระทรวงสาธารณสุขเสนอ	หนังสือสำนักงานนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๔๐๕ (สร ๓)/๑๘๕๕ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘
๑๙	กระทรวงสาธารณสุขได้ส่งร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว	หนังสือกระทรวงสาธารณสุข ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๔๔๖.๒/๘๑๑๑ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

ลำดับ	เหตุการณ์	หมายเหตุ
๒๐	คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติโรครัดติดต่อ พ.ศ. ที่สำนังานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว ตามที่กระทรวงสาธารณสุขเสนอ แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป	วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘
๒๑	กรมควบคุมโรคได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการงานวิชาการสนับสนุนการเสนอร่างพระราชบัญญัติโรครัดติดต่อ	คำสั่งกรมควบคุมโรคที่ ๒๖๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘ (ยกเลิกคำสั่งกรมควบคุมโรคที่ ๑๓๗๘/๒๕๕๕) ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕
๒๒	ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุขเข้าชี้แจงเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติโรครัดติดต่อ พ.ศ. ต่อคณะกรรมการของคณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๘
๒๓	ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุขเข้าชี้แจงเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติโรครัดติดต่อ พ.ศ. ต่อคณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๘
๒๔	ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุขเข้าชี้แจงเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติโรครัดติดต่อ พ.ศ. ต่อคณะกรรมการวิสามัญสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘
๒๕	ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๘๘/๒๕๕๘ มีมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติโรครัดติดต่อ พ.ศ. ไว้พิจารณา และแต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรครัดติดต่อ พ.ศ. จำนวน ๑๘ ท่าน กำหนดระยะเวลาพิจารณาของคณะกรรมการ ๖๐ วัน (ครบกำหนดในวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๘)	วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๘

ลำดับ	เหตุการณ์	หมายเหตุ
๒๖	ประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ครั้งแรก	วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘
๒๗	ที่ประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๘/๒๕๕๘ มีมติให้ขยายเวลาปฏิบัติงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ออกไปอีก ๓๐ วัน	วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘
๒๘	ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุขเข้าชี้แจงเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ต่อคณะกรรมการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่อยู่ในงานของสมานิติบัญญัติแห่งชาติ	วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘
๒๙	ประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ครั้งสุดท้าย	วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๘
๓๐	ที่ประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๕๘ ได้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. แล้วลงมติเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย	วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๘

ลำดับ	เหตุการณ์	หมายเหตุ
๓๑	สำนักเลขาธิการวุฒิสภาได้ส่งร่างพระราชบัญญัติโรดติดต่อ พ.ศ. ไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย เพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย ให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไป	หนังสือสำนักเลขาธิการวุฒิสภา ด่วนที่สุด ที่ สว (สนช) ๐๐๐๗/๓๕๓๒ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๘
๓๒	สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้แจ้งให้กระทรวงสาธารณสุขทราบว่าจะตรวจสุขภาพติดยาเสพติดแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ ที่ประชุมได้พิจารณาว่าพระราชบัญญัติโรดติดต่อ พ.ศ. แล้วลงมติเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย โดยสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้นำร่างพระราชบัญญัติเรื่องนี้ขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายเพื่อประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายต่อไป	หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/ว (ล) ๒๑๕๕๕ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘
๓๓	พระราชบัญญัติโรดติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๘๖ ก	วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘

กรมควบคุมโรค
ศูนย์กฎหมาย

